

AZ OROSHÁZI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
INGYENES LAPJA

Oroszházi HARANGSZÓ

XVIII. évfolyam 1. szám · 2011. böjt–húsvét

Feltámadás Orosházán

Kettős ünnep húsvét vasárnapján

Nagy örömmel tesszük közhírré azt a tiszteletreméltó önkormányzati, polgármesteri kérést, amelynek lényege, hogy 1744. április 24-re, településünk (immáron több mint fél évszázada) városunk megalapítására az orosházi evangélikus templomban emlékezzen a város képviselő-testülete, s lokálpatrióta (szűkebb hazáját is szerető) nagyközönsége.

A kérés több mint megtisztelő, és a nagy Szervezőnek köszönhetően mélyesen mély értelmű is a városi evangélikusságra nézve. Tisztában vagyunk vele, hogy 2011. április 24-e nemcsak a mi jeles ünnepünk, hanem minden öntudatos és városát szerető helyi lakosé is. Ám mégiscsak – akár tetszik, akár nem – felejtethetetlen történelmi szerepük volt a 18. század közepén a zombai evangélikusoknak, akik hitük védelme érdekében otthagyták fáradságos munkával szerzett ingatlanjaikat, és átköltöztek Békés megyének erre a jó ideje lakatlan részére, hogy újra-kezdjenek mindent... az egész életüket.

Jöttek, mert ismerték az Úr Jézus híres mondatát: *„... mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?”* [Mk 3,36] Tisztában voltak azzal az egyszerű és kézenfekvő ténynyel, hogy ebből a láthatónak mondott világból el kell menni, hiszen *„... életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repül-nénk.”* [Zsolt 90,10] Egyszer csak meghalunk, és jogos az Úr Jézus példázatba öltöztetett kérdése: *„Isten azonban azt mondta neki: Bolond, még ez éjjel elkéri tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?”* [Lk 12,10] Ezt a példázatot nevezzük a „bolond gazdag” példázatának. Ez a felettébb meggazdagodott és önelégült di-

csekvő hirtelen úgy érezte, hogy övé az egész világ, pusztán azért, mert vagyona van, ám nem számolt a halál váratlan érkezésével.

S ha nem is váratlanul, hanem „időben” (életkornak megfelelően) érkezik el szívünk utolsó dobbanása, akkor is számolni kellene azzal a világos tényállással, hogy a halál ilyen vagy olyan formában betoppan. S nemcsak az a kérdés, hogy mi lesz a felhalmozott javakkal (talán a nevető örökösök bíróságra szaladgálnak), de az is izgalmassá válik majd a halál pillanatában, ott botladozva a végzetes mezsgyén, hogy hova tovább... lefelé vagy felfelé? Kárhozat vagy üdvösség? Mert egyszerű és könnyű lenne a történet, ha biztosak lehetnénk a semmi ásitó, minket elnyelő valóságában, ám – ezt a francia matematikus és filozófus Pascal is tudta – még a hitetlen embernek is 50%-os eséllyel számolnia kellene – ha elég bölcs – az utolsó ítélet lehetőségével. Na és akkor?

Zombai őseink inkább otthagyták sok munkával szerzett ingatlanjaikat, földhöz és röghöz kötő ingóságai egy jelentős részét, de örök üdvösségüket még csak kockáztatni sem akarták, tudván azt, hogy az ideiglenes földi tartózkodás után nem lesz majd mindegy az örökkévalóság személyre szabott holléte. Így tették le bizodalommal az alapítókóvet 1744. április 24-én a Krisztusba vetett hit által ezen a termékeny vidéken.

Évről évre megemlékezünk erről a nagyszerű tényről az evangélikus templom műemlékfalai között, s a város vezetése sem mulasztotta el sohasem a Szent György-napi ünnepet. Legfeljebb voltak, akik vakbuzgalmukban vörös fátyolon keresztül nézve szerették volna a törté-

nelmi tényeket átmaszatozni. De a tények makacsabbak az átmeneti és mulandó ideológusoknál!

Április 24-én, húsvét vasárnapján kettős ünnepre kerül majd sor templomunkban. Délelőtt – a nagyhét koronájaként – ünnepeljük az Úr Jézus Krisztus diadalmas feltámasztását. A mennyei Atya engedte szeretett Fiát a keresztre menni értünk, hogy Isten bárányaként bemutassa az egyetlen és ismételtelhetetlen engesztelő áldozatot bűneinkért, és engedte alászállni a pokol kegyetlen valóságába a már elhunytakért, de harmadnapon feltámasztotta őt a pokoli halálból, hogy az Élet Uraként a tanítványokat küldje el a világba nagy üzenetével, hogy a halál feletti diadal mindenkié. Mindenkié lehet, aki hisz Őbenne, a Golgotai Kereszt Feltámasztott Krisztusában!

Ugyancsak a feltámadás ünnepének délutánján jó szívvel és tisztelettel helyet adunk – kérésre – a város vezetése, önkormányzata és ünnepelni szándékozó lakói számára, hogy településünk fennállásának 267. évfordulóját templomunkban megünnepeljük. Megteremtjük a megfelelő feltételeket, hangosítást, és örömmel veszünk részt ezen az eseményen is.

A kettős ünnep szent azonosságai pontja, hogy új élet kezdődhet! A Szent György-napi emlékezés szellemi üzenete, hogy új élet kezdődött itt 267 évvel ezelőtt. A feltámasztás ünnepének evangéliumi üzenete, hogy új és örök élet kezdődhet szívünk utolsó dobbanása után, Krisztus által, Isten országában! Szent evangéliumi üzenet: *„Ők (Pál apostolék) pedig így válaszoltak: »Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülj mind te, mind a te házad népe!«”* [ApCsel 16,31]

RIBÁR JÁNOS

Gyülekezet a Lélek mérlegén

Bevezető gondolatok az igazgatólelkészi jelentés elé. Vagy éppen maga a lényeg!

Hogyan lehet mérlegre tenni gyülekezetünk 2010. évét, annak számtalan alkalmát és azt a sok-sok számot, amelyet különféle statisztikák számára készítettünk? Hogyan lehet megnézni, megmérni, hogy merre haladt közösségünk élete?

Nagyon fontos kérdés ez, hiszen ez alapján van értelme az elmúlt esztendőről beszélni. Gondoljunk bele: ha épül egy ház – és ebbe az ember sok erőt és pénzt befektet –, akkor azt is meg akarja nézni, hogy mi lett belőle egy év alatt. Hány fal épül fel, vagy éppen hány dőlt le az elmúlt időszakban.

A szülő is szereti látni, hogyan lesz egyre magasabb a gyermeke, ezért sokan oda szokták állítani a kicsiket az ajtófélfához és berajzolják, hogy milyen magasak. Egy év múlva ehhez lehet mérni, hogy mennyit nőttek azóta.

S egy gyülekezet? Mi alapján mérjük meg, hogy milyen volt az elmúlt éve?

Az alkalmak száma alapján? Tudjuk, hogy ez nem mérvadó, bár azt kifejezi, hogy mennyire elkötelezettek a lelkészek. Nálunk tavaly 290 igei alkalom volt – csak a gyülekezetben – a lelkészek által szervezve. Ez egy nagyon magas szám, s ebben még nincs benne a leánygyülekezetekben, iskolánkban, óvodánkban, az iskolalelkész és gyülekezeti lelkészek által tartott rengeteg egyéb istentisztelet, áhítat és szolgálat.

Az alkalmakon részt vettek száma alapján? Ez sem mérvadó, de látszik belőle egy gyülekezet lelki életének egy része, hiszen nem lehet élő közösség ott, ahol nem vágyódnak az emberek az ige hallgatása után.

A befolyt pénzek alapján? Igen torz lenne a kép, ha csak ehhez ragaszkodnánk, s lehet ez a gyülekezeti élet mérvadója?

A subjektív érzések alapján? Ilyen mindenkinek van, mindenki el tudná mondani, ő hogyan látta az elmúlt esztendőt. Nekem is van ilyen érzésem, mint olyan embernek, aki ennek a gyülekezetnek a gondjaival és örömeivel kel és fekszik.

Ennyi? Támaszkodjunk a lelkész megérzésére, s a szerint értékeljük az elmúlt évet? Nem szabad ennyivel megelegednünk!

Édesapámnak villamossági boltja volt a kilencvenes évek elején. Egyszer megkérdezte egy régóta vállalkozást folytató barátjától: „Miből látom, hogy jól megy a bolt?” Ez volt a válasz: „Nézz be az üzletbe, ha több áru van bent, mint tavaly, akkor jó, ha kevesebb, mint egy éve, akkor baj van.”

Idézem Győri Gábor egy nemrég megjelent cikkét is („Otthon születés” – Isten családjában”, Evangélikus Élet, 2011. február 13.) Ebben az esperes úr felteszi a kérdést, hogy milyen szobák vannak egy jól működő gyülekezetben? Válaszként leírja, hogy kell előszoba, tanulószoba, gyerekszoba, konyha, műhely, fürdőszoba és betegszoba. De! Van-e benne szülőszoba? Mit látunk, ha ebbe a lelki szülőszobába nézünk be? Sajnos fenyeget minket az a veszély, hogy az egész otthon (a gyülekezetünk) egy nagy kórházzá válik, ahol csak a szenvedők hangját lehet hallani. Sírást és panaszt, de nem töri meg a csendet az újszülöttek sírása és gügyögése. (Most nem a valódi kisgyermekéről van szó, hanem a lelki gyermekekről, akik egy új életre születtek Krisztusban. Ennek még a kicsiny gyermekek is előtte állnak.)

Nézz be, Testvérem a gyülekezetünk szülőszobájába, és ne azt nézd, hogy mennyi a pénz, mekkora a létszám önmagában, hanem mekkora a „frissen megtértek” létszáma! Ők hányan vannak? Legyen ez a kánon, a mérőrúd, az egyetlen zsinórmérték számunkra, amikor a gyülekezet lelki életét vizsgáljuk, mert ebben minden benne van! Erről szólt az elmúlt év is, azért dolgoztunk, hogy minél többen hallják meg az evangéliumot és térjenek oda Krisztushoz.

Ahol a Lélek árad, ott örömmel járnak az emberek alkalmakra, ott hálás szívvel adnak anyagiakat is az evangélium ügyére! Ahol a Lélek árad, ott nemcsak temet-

nek – pappal vagy pap nélkül –, hanem esketnek és keresztelnek is! Ahol a Lélek árad, ott minden gyülekezeti tag saját maga érzi, hogy az élete Isten áldásával áthatott vagy befásult és közömbös.

Tegyük fel így a kérdést, értékeljük így a 2010. évet: Vannak-e Krisztusban újjászületett emberek a gyülekezetben? Jöttek-e hozzáunk új testvérek? Kinyitottuk-e a lelki szülőszobát gyülekezetünkben, ahol Krisztusban új emberek születtek vagy kezdtek el óvatosan járni a Lélek segítségével?

Péter első levele utat mutat nekünk: „... mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre...”

Megtörtént-e mindaz az elmúlt évben? Voltak-e olyanok, akik növekedtek az üdvösségre? Itt a tükör, ebbe bele lehet tekinteni. Itt a mérleg, ezen meg lehet mérni magunkat és a gyülekezetünket.

Belenézve a tükörbe, a gyülekezet összességét tekintve úgy látom, hogy a 2010. év stagnálás éve volt, a statisztikai számok és a lelki növekedés szempontjából is. A családi istentiszteletek, a „főistentiszteletek” és a Reménység Istentiszteletek résztvevőinek száma nem csökkent, de nem is nőtt. Az utóbbinál volt egy felfutás, de itt is „beállt” a 30–50 közti átlagos létszám. Nekem voltak komolyabb álmaim is, de ennek a közösségnek is nagyon örülünk. Olykor-olykor megjelentek új emberek, akik közül néhányan beépültek, mások „eltűntek”, de nagyon kevesen léptek ki a lelki szülőszobából, mint újjászületett keresztények.

Ahogy írtam, elsősorban nem a számok a fontosak, de végül közlök egy agasztó adatot: Orosházán 2010-ben, az evangélikus gyülekezetben 104 testvért temettünk el, és 31-et kereszteltünk.

Erősítsen minket a galatákhöz írt levél mondata: „Mi ugyanis a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét.” Ilyen vára-kozással tekintünk előre 2011-ben!

DEÁK LÁSZLÓ

A halálfélelem feldolgozása

Miért félünk a haláltól?

Egy rettenetesen meleg augusztusi éjjelen álmodta alig 20 évesen: megdöbbenve látta maga körül zokogva síró szüleit, s nem értette miért teszik. Szólni akart hozzájuk, hogy megtudakolja a nagy bánat okát, s fokozódó rémülettel érzékelte, hogy bár ő szüleihez kedvesen vigasztalva beszél, de azok mintha nem is hallanák szavát. Majd elképedve jött rá álmában, hogy tényleg nincs abban a helyzetben, hogy bármit is közöljön. Halott vagyok – s előbb csodálkozva érzékelte a furcsa helyzetet, a kommunikáció lehetetlenségét, majd kétségbeesve látta, hogy koporsóba teszik, s hallani vélte a kalapács kegyetlen koppanását a koporsószőgek fején, majd a lezárt koporsó imbolygó mozgását érzékelve tudta, hogy már éreztük is le a sírba. Ekkor felüvöltött álmában és felébredt.

Ám a borzalom még csak ezután következett. Az álom okozta kín keservében megfordult az ágyban, azonban a sötétben nem érzékelte, hogy a lefekvéshez képest éppen fordítva fekszik. Szabadulni szeretett volna a megrendítő helyzetből, és az éber állapot emlékeként fel akart kelni az ágyból, de ekkor – az éjjel sötétjében – falnak ütközött, s hirtelen azt hitte, hogy mégsem álom volt az egész, hanem valóban eltemették. Ekkor már éberén ordított fel, de végre észrevette a fatális tévedést.

Minden ízében reszketve hagyta el fekhelyét, és csak a csillagos ég végtelenét

látva kezdett el hálát adni Istennek az életért. De ettől kezdve nagyon sokat gondolt a halálra. Mi volt ez a rettenetes félelem? Keresni kezdte a titkok titkának megfejtését, és minél többet foglalkozott vele, annál inkább rájött: emberi okoskodásra nem számíthat. Eleinte szimpatikus volt neki egy görög bölcs hetvenkedő okoskodása, de lassan ráébredt, hogy csak logikai bukfcenc az egész, és megoldást nem ad. A görögök egyik bölcselője ugyanis úgy okoskodott, hogy azért nem kell törődni a halállal, mert amíg mi itt vagyunk, nincs itt a halál, s ha majd a halál eljön, akkor már mi nem leszünk itt, azaz nem találkozunk vele. Csakhogy világossá vált előtte a mulandóságból fakadó, gyászformát öltő halál jelenléte, s az a tény, hogy minden pillanatban közelebb kerülünk a halál valóságához.

Miért félünk a haláltól? Mert elemetaris erejű ellenségünk! Mert létünket és szeretteink létét aknázza alá válogatás nélkül, s elkerülhetetlen... magában rejti – tudattalanul is – a végső elszámolás veszedelmét, vagyis azt, amit mi, keresztyének „utolsó ítéletnek” nevezünk.

Újabban divattá vált egy nagyon okosnak látszó kitérő a halálfélelem elől: egyesek azt kezdték mondogatni, hogy végső soron nem is a haláltól félnek, hanem a meghalás rettenetétől, az agónia szörnyűségétől, az értelmetlen és kilátástalan szenvedéstől, az elembertelenedéstől, a magánytól, s hasonlóktól. Termé-

szetesen van ebben az állításban igazság, de legvégső soron nem ez a fő ok. Különösen azóta nem, hogy a kutató orvostudományunk köszönhetően rendelkezésünkre állnak a legeslegjobb fájdalomcsillapítók, s mindenkinek joga van ahhoz, hogy részesüljön belőlük. Még akkor sem ez a legfőbb ok, ha és amennyiben – értelmetlenül – mesterségesen nyújtják meg így gyógyszeresen az agóniát.

Legyőzhetjük-e a halálfélelemet? A halálfélelemet nem legyőzni kell, hanem hívő értelemmel feldolgozni! A halál Isten nélkül az értelmetlen semmibe visz. S régi mondás: ha valaminek a vége értelmetlen, akkor a közepe és az eleje is. Már pedig az ember legnagyobb igénye, hogy léte, élete, szenvedése, küzdelme mégis értelmes legyen. Kell valami cél, jelentés, remény, értelem – e nélkül minden csak borzalom marad. A keresztyén hit óriási ereje az, hogy halálértelmezése páratlan vigasztalást kínál.

Vigaszunk az Úr Jézus Krisztus szava: „Jézus ekkor ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él.” [Jn 11,25] Jézus Krisztus legyőzte a halált, nekünk pedig megadott, hogy Krisztusban folyamatosan feldolgozzuk a halálfélelmünket. „Nemes harc” ez, ahogy Pál apostol leírta, s bárki részt vehet benne (2Tim 4,7).

Halálfélelmünk legtisztább feldolgozása: „Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéltre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.” [Jn 5,24] S bizony így sem könnyű, de legalább jelentősen könnyebb!

RIBÁR JÁNOS

A Golgota felé

Bőjt idején a keresztyén-keresztyén világ Megváltónk szenvedésére, értünk vállalt kínhalálára emlékezik. Illó és kívánatos ilyenkor gyakrabban és mélyebben belenézni önnön lelkünk mélységeibe, szembesülni bűneinkkel, életünk sok elrontott, elhibázott lépésével, azzal, hogy valóban „sok jót elmulasztottam, sok rosszat elkövettem... Uram, nem vagyok méltó kegyelmedre!”

Méltó nem vagyok, nem lehetek, rá nem szolgálhatok, meg nem érdemelhetem! Csak egyet tehetek: elfogadhatom! Igen, elfogadhatom, mert Isten adja, mert Jézus Krisztus megvette nekem, megfizette saját vérével, és kínálja ingyen! Semmit nem kell tennem, csak elfogadni

őszinte hittel, bűnbánó alázattal hálátelt szívvel!

Megrendítő elgondolni, mit vállalt értünk a mi Megváltónk! Megszületett szegényes, nyomorúságos körülmények között, hontalanul és üldözötten; elindult az emberélet nehéz útján, vállalva fájdalmat, betegséget, meg nem értést, gúnyt, bántást, árulást... és a végén a kereszthalált! Micsoda felfoghatatlan áldozat!

Mi, emberek gyakran mondjuk, hogy nem lenne jó a jövőbe látni, s előre tudni, miféle bajok, csapások, keserűségek várnak ránk! El sem tudnánk viselni! Ő tudatosan vállalta küldetését, hogy az emberiségnek, nekünk, bűnös halandóknak esélyt adjon az újakezdeshez, hogy a

szakadék szélére jutott világot megmentse a végzetes zuhanástól! Ő eleget tett helyettünk, értünk!

Földünket Mennyei Atyánk szépnek, jónak alkotta, alkalmassá tette az értelmes, tartalmas emberi életre. Mindezt megrontottuk szeretetlenséggel, hanyagsággal, kíméletlen önzéssel, erőszakkal, hatalomvágygal... sok pusztító vétessel... de „azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa”. Még tart a kegyelem napja: „Ma, ha az ő hangját halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket!” Hallgassunk rá, s alázattal induljunk el a Golgota felé!

FÜRST ENIKŐ

Cogito ergo sum – A keresztyénség

Húsvét ünnepéhez közeledvén – de már azt megelőzőleg is – sokat töprengenek Krisztus Urunk életének célja felett. Praktikus gondolkodású, realitásokhoz szokott agyam számára érthetetlennek tűnik, hogy az Úristen egyszülött fia csak azért született, szenvedett és halt meg a keresztfán, hogy az emberiséget bűneitől megváltsa. (Bár ez is csodálatos lenne.) Úgy gondolom és érzem, hogy az Úristennek kellett legyen más célja is Krisztus Urunk földi létével.

„Ho Theos aritmei” (Az Isten számol) – idézi a görög bölcseket egyházi személy olvasóm, egy korábbi gondolatomra reagálva. Meg kell említenem, hogy az Evangélius Énekeskönyvben a 236. számú pünkösdi ének egy mondattöredéke: A Szentlélek Úristen... „Melynek isteni ereje, Sok népet egy hitre vive” szerepel. Érdekes módon egyszer ez a mondat megvillant előttem, és azt gondoltam, hogy az volt, az lehetett az Atyaisten célja, amiért fiát elküldte közénk, hogy a több istent imádó népeket az egyistenhitre térítse. Az a körülmény, hogy Isten Urunk nem egy terminátor típusú férfit küldött céljai megvalósítására – mert egy ilyen lényt az emberiség nem tartott volna hitelesnek – nem lehet véletlen.

Már a teremtéstörténeten gondolkodva megfigyeltem, hogy a Teremtő az egyszerűtől indulva halad a beteljesülésig, így érthető az, hogy Jézus Urunk története is a csecsemővel kezdődik. A názáreti anya gyermeke az emberek szeme előtt nőtt és fejlődött férfivá, így szavait mindenki hitelesnek fogadta el.

Abban is Isten bölcsességét látom, hogy nem Athénban, Rómában vagy magában Jeruzsálemben kellett megszületnie, mert ott a nagy sokaságban észrevétlen maradt volna. Názáret Galileában, azon időben Szamáriával és más lakosságú területekkel, zsidó szórványban lévő kisváros volt.

Fontos körülmény az is, hogy ebben a térségben az egyistenhit volt a gyakori. Tehát ott erről beszélni nem volt szokatlan. Ezért kellett innen indulni. Ugyanakkor az ismert világ más területein a többistenhit uralkodott. Krisztus Urunk születése táján annyi uralkodó hit volt, ahány nemzet létezett. Külön hitvilága volt a görögöknek, a rómaiaknak, a germánoknak, a keltáknak, a magyaroknak, a szlávoknak stb.

Ismert az Úristennek az a szándéka, hogy egyedüli Istenként szándékozik magát definiálni. Bizonyítja ezt, hogy amikor a zsidók részére a tízparancsola-

tot megíratta, az elsőben azt deklarálta, hogy „Én, az Úr vagyok a te Istened... Ne legyen más istened rajtam kívül!” Ami jogos követelmény, hiszen a világot Ő teremtetten, és nem szándékozott más istenek létezését, imáadását eltérni.

Amikor Krisztus Urunk cselekvő korba került, Atyja megáldotta őt az isteni hatalom és erő képességével. Első csodatételekor – amikor a kánai menyegzőn a vizet borrrá változtatta – bebizonyosodott előtte, hogy ezzel a képességgel már rendelkezik. Mindazok a cselekedetek és csodák, amelyeket későbbi élete során tett, ennek az adottságnak köszönhetőek.

A zsidó lakosság és papság eleinte kíváncsian figyelte Krisztus Urunk cselekedeteit – a betegek gyógyítását, a halott feltámasztását, a háborgó tenger lecsendesítését (miképpen a Bibliában olvashatjuk), valamint tanításait, amelyeket már 4-5 ezer ember is hallgatott, akiket csodatévő erejénél fogva néhány halból és kenyérből jóllakattott.

Idővel tevékenysége a zsidó papság számára kezdett gyanússá és tűrhetetlené válni. Így a szombati napon történt gyógyítása, a pénzváltók és kufárok kiűzése esetében is. Amikor pedig az egyik főemberük megkérdezte tőle, hogy melyik a legfőbb parancsolat, Krisztus Urunk azt mondta: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.” [Mt 22,37–39] A Getsemáne-kertben – halála előtti útravalóként – tanítványainak pedig ezt mondta: „Az az én parancsolatom, hogy úgy szeresétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.” [Jn15,12]

A keresztyénség a szeretet vallása. Ezt a parancsolatot tekinthetjük Krisztus Urunk küldetése céljának, illetve az általa alapított új hitvilág alapjának. Mindezek a körülmények a zsidó papságot arra ösztönözték, hogy ettől az embertől meg kell szabadulniuk. Be is panaszták Pilátus, római helytartónál, kérve, sőt követelve megbüntetését. A helytartó nem találta bűnösnek, de a zsidó nép követelésének engedve kereszthalálra ítélte, bízva abban, hogy az ünnep lehetőséget ad a zsidóságnak Jézus szabadon bocsátására. Sorsát a zsidóságra bízta, ő maga mosta kezeit. A feltűzött zsidó tömeg azonban Jézus keresztre feszítését követelte. Krisztus Urunk tudta, hogy végórája közeledik, ezért megkérte tanítványait, hogy húsvét ünnepére tekintettel vacsorát rendezzenek, akik ezt meg is tették. A

vacsoránál „... vette Jézus a kenyeret, hálát adott, megtörte és e szavakkal adta nekik: »Ez az én testem, ami tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre«. Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: »E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.«” [Lk 22,19–20] A történet további részei ismerhetők a Szentírásból, de kiemelem magát a keresztre feszítést, mint szimbólumot, amely a Krisztus által alapított új hitvallás jelképévé vált. Hangsúlyozni kívánom a keresztre feszítést az Úristen eredeti céljának befejező momentumaként, amelynek döbbenetes, katartikus volta mindörökké hatóan a keresztyén vallás terjesztésének és terjedésének sarkalatos tétele. Ezen áldozat volt a kiindulópontja a keresztyén hit alapjának, mely mintha a vízbe cseppentett olaj, úgy terjed a felszínen, s úgy terjed ma is, szerte a világon.

Életének 90. évében:

TÓTH SÁNDOR ISTVÁN

—

MEGJEGYZÉS TÓTH SÁNDOR ISTVÁN TESTVÉRÜNK ÍRÁSÁHOZ

Tiszteletre méltó idős testvérünk szellemi igénye a teológiai gondolkodás, és csak remélhetjük, hogy lesznek még többen, akik szeretnek az ige, azaz Isten titkai felett elgondolkodni. Természetesen, akiknek ehhez kedvük és hajlamuk van, ajánlatos mindig imádsággal hozzákezdni a gondolkodáshoz, hogy Isten Szentleleke adja meg a helyes úton maradás áldását. Nem könnyű feladat ez, nem egyszer a szakteológus is töpreng, melyik úton induljon el, és a felekezeti teológusok közötti viták jelzik is, hogy sokszor nem egységesek a gondolatok, mert a szellemi alapkövetéle után következik az intellektuális interpretáció, s annak már vannak különféle változatai, amelyek – így nevezzük – konfessziófüggők (hitvallásiratok). Ezért jegyezzük meg, hogy evangélius hitvallási irataink szerint valljuk – János evangéliuma és az apostoli levelek nyomán – Krisztus preegzisztenciáját, vagyis az általunk látható teremtett valóság előtti létét, azaz Krisztus – mint az

Atya – öröktől fogva van a Szentlélekkel együtt (Szentháromságban, trinitásban). Mi tehát azt a mondatot nem fogadjuk el, hogy Jézus csak attól kezdve lett Isten Fia (több mint zsidó messiás), hogy a felnőtt Jézust az Atya megáldotta, és isteni hatalommal ruházta fel. Nem tagadjuk, az első századokban is voltak ilyen tanítási kísérletek, amelyeket adaptációs teológiának nevezünk, de mi (evangélikus teológus tanítóinkhoz hűségesen) megmaradunk abban az igazságban, hogy Jézus Krisztus Isten Egyszülött Fiaként öröktől fogva van, sőt a teremtett valóság egésze általa és ránézve teremtett. „Mert benne (Krisztusban!) teremtett minden a mennyben és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralkodók, akár fejedelemségek,

akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtett.” [Kol 1,16] Tehát Krisztus már a teremtés előtt is, „kezdettől fogva” létezett. Hűségesek maradunk az evangélikusok által (legalábbis Orosházán) hűtlenül elfelejtett niceai hitvalláshoz (most csak a Krisztus személyére vonatkozó II. hitágazatot idézzük), amelyben Krisztus Urunkról ezt valljuk:

Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született minden idő előtt, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől, született és nem teremtett, az Atyával egylényegű, és általa lett minden. Érettünk emberekért és üdvösségünkért szállt a mennyből.

Megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától, és emberré lett. Keresztre feszítették értünk Poncius Pilátus alatt, kínhalt szenvedett és eltemették, harmadnapon feltámadt az írások szerint, felment a mennybe, ott ül az Atya jobbán, újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat, és uralmának nem lesz vége.

Az első egyetemes zsinatot tartották Niceában (325-ben), és ott fogalmazták meg először hivatalosan „a Fiúnak az Atyával való egylényegűségét.” Mindezek után is fontosnak tartjuk, és csak biztatni tudjuk lelkileg bátor testvéreinket: tegyenek kísérletet a hit titkainak megértésére és megfogalmazására, Isten színe előtti alázattal.

RIBÁR JÁNOS

BRIT TUDÓSOK SZERINT AZ EMBER HÍVŐNEK SZÜLETIK

Hogy néz ki Isten? Mi van a halál után? Előbb-utóbb minden gyermek feltesz metafizikai kérdéseket. Szülő legyen a talpán... A gyermekeknek sok kérdésük van a vallásról és a hitről is – mondja Michael Schnabel német katolikus teológus, a Münchener Egyetem tudományos munkatársa. Nem kell nekik kiselőadást tartani, de őszinteséget várnak. Minél egyszerűbb a válasz, annál jobban illeszkedik a gyermekek világképébe. A szakértők javasolják, hogy a szülők hangsúlyozzák: Isten azokat a gyerekeket is szereti,

akik hibát követnek el. Ha a szülők ateisták, akkor is fontos megadni gyermekeiknek a lehetőséget, hogy a vallásos hagyományokat megismerjék – véli Michael Schnabel. Justin Barrett brit tudós szerint a gyermekek akkor is hisznek egy felsőbbrendű létezőben, ha senki sem mesélt nekik róla. Az Oxfordi Egyetem Pszichológia Tanszékén dolgozó antropológus és pszichológus nemrégiben tízéves kutatásait így összegezte: a gyermekek természetüktől fogva hisznek a teremtésben. Még azokban a kultúrákban is, ahol a vallásos világnézetet elnyomják, a gyerekek kifejlesztenek egyfajta istenhitet a maguk számára – vallják az antropológusok.

A magyar nemzet hét parancsolata

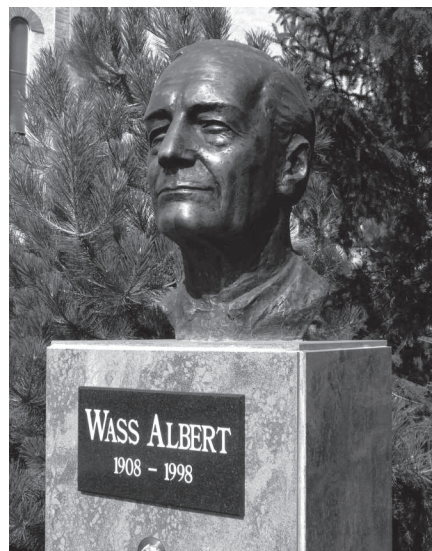
1. Tiszteld és szeresd a te Uradat, Istenedet, teljes szívedből, minden erődből, és rajta kívül más istened ne legyen. Bálványt ne imádj! A pénz mindössze eszköz, nem istenség. Érdekimádat, önimádat hamis utakra vezet embert és nemzetet egyaránt.

2. Magyar mivoltodat, az Úr legszebb ajándékát, meg ne tagadd soha! Őrizd, ápd, add át fiaidnak, mert csak addig marad rajtatok az Úr szeme, míg e nemzethez hívek maradtok. Ki nemzetét elhagyja: az Urat tagadja meg, s elvész nyom nélkül a népek tengerében.

3. De ne gyűlöld azt, aki más nemzet-hez tartozik. A gyűlölet méreg, mely megmérgezi az elmét, és gyűlöletet terem. Rokonod minden isten-fia ember, bármely nyelvet beszéljen is.

4. Szeress minden magyart, mert testvéred Ő: nemzeted fia. Segítsd és támogasd, mert közös hazát adott nektek az Úr. Ki testvére ellen fordul, vagy megcsalja azt: önmagát rövidíti meg ezzel, saját nemzetét gyöngíti, s az Úr parancsa ellen

vétkezik. Ki széthúzás magját veti el: romlást arat.

5. Ki bántja a magyart: téged is üt. Nemzeted jussát, igazát védeni kötelességed.

séged. Csak úgy lesztek erősek, ha megvédték egymást. Bárki magyar vesztesége a te veszteséged is.

6. Légy becsületes, tisztességes és igaz! Ezek azok az emberi értékek, melyeken nemzeteknek, országoknak épülniük kell. Hamis szó, hamis cselekedet ingoványba vezet. Aki csalásra épít: nyakát tör. A felelőtlen ember homokra épít, amit elfúj a szél, és elmos az eső. A becsületesség olyan, mint a sziklakő: kemény és maradandó. Bár úgy tűnik ma, mintha csak a hamisak, gazok és gonoszok számára gyümölcsözne az élet; ne irigyeld őket! Összeomlik alattuk a csalásra épült világ. A jövőnd az igazaké. Haladj csak bátran a becsület és tisztesség útján, a jövőnd az igazakkal van.

7. Legyetek bátrak és hűségesek egymáshoz és a magyar nemzethez, mert az Úr szereti a bátrakat és a hűségeseket, s megsegíti azokat, akik az igazság útjain járnak.

WASS ALBERT

Dies Academicus

2011. február 24-én az Evangélikus Hittudományi Egyetem – 100 éve született professzorára, D. Dr. Pröhle Károlyra emlékező ünnepi konferenciáján – díszdoktorává avatta Gémes Istvánt, Dr. Rudolf Kellert és Szokolay Sándort.

D. Szokolay Sándort, városunk Kosuth-díjas díszpolgárát sok szeretettel köszöntjük! Megkértük őt, hogy kitüntetése és küszöbön álló 80. születésnapja alkalmából, néhány kérdésre válaszolva, küldje el gondolatait az Orosházi Harangszó olvasóinak.

FE: *Kedves Doctor Honoris Causa! Kedves D. Szokolay Sándor! Díszdoktori székfoglaló előadásodban: „A korál zenei és szövegi dramaturgiája szakrális műveimben” Bach harmóniáit és az evangélikus korálok eszmélésed óta mélyen meghatározó zenei emlékeidnek mondod. Lehet, hogy első templomélményeid az orosházi evangélikus templomhoz fűződnek?*

SZS: Orosházi templomélményeim többszörösen az ünnepet jelentik számomra. Szüleim sorsa úgy alakult, hogy bár mindketten tősgyökeres orosházi család tagjai, közös életük kezdetén édesapám nem tudott szülőhelyén elhelyezkedni. Jó tíz esztendeig tartott, mire hosszabb-rövidebb kunágotai, gyöngyöspatai, gyöngyösi és csanádapácai állomáshelyek után hazatérhettünk. Természetesen bárhol laktunk is, az otthon mindig Orosháza jelentette. Oda mentünk haza. A véletlen pedig úgy hozta, hogy ideiglenes lakhelyeinken sehol nem volt evangélikus templom, szórvány lutheránus voltam életem első évtizedében. Az orosházi hazajárások szépséges Szokolay nagyanyám és drága Holecska nagyapám viszontlátásán kívül azt a különleges élményt jelentették, hogy vasárnap édesanyám kézen fogva vezetett az istentiszteletre. Nagy tisztelettel és szeretettel emlékezem a Battonya környéki szórvány pasztorációra, két-háromfős hittanórákra, házi istentiszteletekre, mégis legrégebbi, legmélyebb spirituális élményem a hatalmas orosházi templom, tele hívekkel, zúgó harangokkal, orgonahanggal, ahol tiszta gyermeki lélekkel énekeltem: Örül mi szívünk, mikor ezt halljuk, a templomba megyünk, hol Úristennek szent igéjét halljuk. A legnagyobb és legtisztábban evangélikus magyar faluhoz kötődni akkor is sokat jelentett, mikor még nem voltam orosházi lakos. A helység története élénken foglalkoztatta képzeletemet. Lelkem színpadán számtalanszor lejátszódott a történelmi színjáték, a zombai

exodus. Hitük, vallásuk miatt üldözött őseim, akik útra kelnek, magukkal viszik a harangot és az „Erős várunkat” énekelve kéri a Teremtő segítségét, hogy olyan helyre vezérelje őket, ahol szabad evangélikusnak lenni. Lélekemelő történet, a mai napig megghatódók, ha felidézem.

FE: *Iffjúkorodban misszionáriusnak készültél. Később egyszer azt mondtad: „az is lettem”.*

SZS: A vándorévek végeztével lettem orosházi polgár, egyszersmind az egyik legnagyobb evangélikus gyülekezet tagja. A lelkészek közül Fürst Ervinnek különösen sokat köszönhetek. Veretes igehirdetései, hiteles, élő hitből fakadó liturgiák, úrvacsorai szolgálatok, és a sok-sok személyes beszélgetés nagy hatással voltak rám. Ő volt első igazi példaképem. Magától értetődő, hogy rövidesen elhatároztam: pap leszek, sőt misszionárius! Talán így is történt volna, de közbeszólt a zene. Békéstarhosra kerültem, és ott ha-

marosan kiderült, hogy adottak bizonyos talentumok... A pályamódosítás lelki vívódásai közepette Fürst Ervin segített révbe jutni. Sok évtized távlatából nézve azt hiszem, sikerült két hivatást összekapcsolni, és műveim jelentős részével nemcsak akusztikai, de lelki, spirituális hatást is elérni.

FE: *Köszönöm! Műveidbe jó néhány korál – közöttük Bach-korálok – szóltál bele. Kérlek, pár szót mondj nekünk erről!*

SZS: A lutheránus Johann Sebastian Bach minden idők legnagyobb zeneszerzője. Boldogító és benítő ez a tény egy szakrális lelkületű evangélikus zeneszerző számára. A zseniális teológus Luther esetében rácsodálkozunk a kivételes zenei adottságokra, Bachnál pedig a kivételes teológiai tudás tűnik fel, akár egy „egyszerű” korál hallatán is. Ennek a teológiai tudásnak köszönhető, hogy Bach emberi ésszel felfoghatatlan életművén kívül sajátos missziót teljesített: egyete-

messé tette a lutheri reformációt. Zeneszerzői tevékenységének megdönthetetlen csúcsa számomra kétségtelenül a korál. Az a néhány soros szent ének, ami mindenki számára megtanulható, énekelhető, alkalom arra, hogy mindenki részese lehessen a nagy harmóniának, a legmagasabb esztétikai és teológiai szinten. Kevés földi halandó tudott többet Istentől, megváltásról, üdvösségről, mint Bach az evangélikus evangélista.

FE: *Énekeink dallama és szövege szoros egység: mindegyiknek gazdag, ma is érvényes igei mondanivalója van. Hogyan vélekedsz erről?*

SZS: A korálok szerves részei szakrális műveimnek. A mondanivaló összegzése, a lelki teológiai summázás, közismert és közérthető módon, mikor azt szeretném, hogy akinek van füle, hallja, mit mond a lélek... hiszen az ismerős dallam és ismerős szöveg sokakban vált ki hasonló érzést, emléket, gondolatot. Segít, hogy egy akarattal együtt lehessünk. Ezért szeretem annyira az evangélikus korált. Legfrissebb, a napokban befejezett darabomban éppen a már említett „Örül mi szívünk” dallamváltozatait dolgoztam fel. Hazagondoltam...

FE: *Ez igazán kedves! Megerősít abban, hogy jól tudom: lélekben (kicsit) orosházinak valdod magad! Mit üzensz az Orosházi Harangszó olvasóinak?*

SZS: Szívből remélem, hogy Orosházán ma is él az ősök emléke. Az ősök, akiknek nem volt maradásuk azon a földön, ahol nem gyakorolhatták hitüket. Kívánom, hogy az orosházi lutheránusok a mai kor hit- és egyházellenes kihívásaira megtalálják a helyes, zombai eleinkhez méltó választ.

„Krisztusnak beszéde lakozzék tibenetek gazdagon, minden bölcsességben, tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálaival zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak” – Pál apostol intelme a kolosséiakhoz szól, de a világon mindenhol érvényes, számomra pedig különösen kedves, mert az énekről sem felejtkezik meg, ezért köszönheti segítségével szülőföldjét a zeneszerző: Szokolay Sándor.

D. Szokolay Sándornak köszönjük lélekkel teli, értékes gondolatait, és szíveinkhez szóló, szép üzenetét! Isten óvja, áldja és vezesse őt tovább élete útján!

Akkor is imádkozz, ha nem hiszel!

A gyermekeknek szükségük van az ismétlésre, az imák pedig lehetőséget nyújtanak a békés szokások kialakítására. A kisgyermek természetüknél fogva csodálják és bámulva tisztelik a környezetüket, a növényeket, az állatokat és az embertársakat. Soha nincs kétségük afelől, hogy ami körülveszi őket, az valami nagyon titokzatos és nagyon különleges dolog.

Még az olyan szülők, akik nem hisznek Istenben, is imádkoznak a gyermekekkel – javasolja Wolfgang Bergmann, pszichológus a Német Evangélikus Sajtószolgálat egyik tudósításában. A német gyermek- és családterapeuta szerint az imában a gyermekek egy olyan védelmezőhöz fordulnak, aki az apai és az anyai tulajdonságokat egyesíti. A gyermeki el-

képzelést a jóságos Istenről ne zavarjuk meg, ez hozzátartozik a gyermekkor költészetéhez, mondja a pszichológus.

Az egyszerű vallásosság magától alakul ki. A gyermekek a felnőttektől is sok mindent hallanak Istenről, akit hatalmasnak képzelnek el. Úgy gondolják, Isten még a szüleiknél is nagyobb, a jókat védelmezi, a rosszakat pedig megbünteti. Számukra Isten annyira valóságos, mint bármi más. Gyakran maguktól kezdenek el Istennel beszélni, ilyenkor az olyan szülők, akik maguk sohasem imádkoznak, meglepődve tapasztalják, hogy gyermekük magától imádkozik.

A pszichológus az ateista szülőknek is azt javasolja, hogy imádkozzanak közösen gyermekeikkel, mert így megnyugszanak, és belső békére találnak.

Függetlenül attól, hogy valaki hívő vagy nem, az ima mindig a közöttük lévő szeretet jele. Bergmann azt javasolja a szülőknek, hogy legalább a tizedik életévig imádkozzanak közösen gyermekükkel. Ha egy gyermek egyedül imádkozik, az olyan, mint a fogmosás, nem mindig tökéletes – állítja a családterapeuta.

Bergmann szerint a gyermekek többnyire a hétköznapi történeteket dolgozzák fel az imádság közben. Ugyanakkor hamar megértik és elfogadják azt is, hogy kéréseik nem teljesülnek automatikusan. – Az ima nem kívánságlista, Isten pedig nem a Téralpó. Mindezt meg lehet beszélni a gyermekekkel – mondja a pszichológus.

(lutheran.hu)

Keresztyénnek lenni? Miért?

Egy ember almafajok nemesítésével foglalkozott. Mindenkinek örömmel mutogatta pompás almáit, boldog volt, ha valaki almáját megízlelte.

Az egyik szomszédját – noha többször hívta már – semmiképpen sem tudta rábírní, hogy bemenjen hozzá almakóstolóra. Mikor egyszer újra hívta, így szólt a szomszéd:

– Be kell vallanom, hogy múltkor a kertje mellett elmenve kíváncsiságból felvettem egy lehullott almát. Beleharaptam, de én életemben olyan savanyú almát még nem ettem. Köszönöm, nem kérek az almájából, az az egy egész életemre elég...

– No, ez igazán nem mérvadó – szólt mosolyogva a kerttulajdonos – messze földet bejártam, míg ahhoz a savanyú almához jutottam. Azért ültettem a kerítés

mellé, hogy egyszer és mindenkorra elvegye a tolvajok kedvét az almalopástól. És bevált a számításom. De jöjjön velem a kert belsejébe! A második, harmadik sorban olyan jóízű, zamatos fajtákat talál, amilyenekről nem is álmodott.

– Ha így áll a dolog, az más – szólt elgondolkodva a szomszéd, és bement a kertbe.

Sokan így vannak a hívő élettel is. A kívülálló csak a tilalmak, a bűnbánat és az önmegtágadás savanyú almáiról tudnak. Pedig ezek csak a képmutatók távoltartására valók. Ne a kerítésen bemászott tolvaj módjára ítélj, hanem menj be a kert Urával az ajtón, és meglátod, hogy milyen édes az Úrral ápoltság minden gyümölcse!

Forrás:
felfedezések.hu

Püspökválasztás

2011-ben, Ittész János püspök nyugdíjba vonulása miatt, püspökválasztásra kerül sor a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerületben. A választást az egyházkerület 117 gyülekezetében március 17–27. között tartották, a szavazatok összeszámlálása után április közepéig kihirdetik a végeredményt. Ötven százalékos plusz egy szavazat kell valamelyik jelölt sikeres megválasztásához, szavazategyenlőség esetén második fordulóra kerülhet sor. Az egyházkerület presbitériumaitól 11 jelölés érkezett. Közülük ketten vállalták a jelöltséget. Az egyházkerület közgyűlése 2011. január 8-án véglegesítette az eredményt, így hivatalosan Bencze András fehérvári lelkész és a lajoskomáromi születésű Szemerei János, kaposvári esperes lett püspökjelölt.

(Forrás: lutheran.hu)

Gondoskodó szeretet

Hosszan tartó, gyógyíthatatlan betegségben, 2010 decemberében elhunyt dr. Czeglédi-Jankó Gézáné Kelemen Judit dr., az iskolánkat támogató Sola Fide Alapítvány létrehozója. Férjének édesapja, Jankó Bálint Orosházán volt evangélikus kántortanító. Elsősorban órá emlékezve tervezte a gyermektelen házaspár, hogy anyagiakkal segíti a hosszú, kényszerű kiesés után újra működő evangélikus iskola tehetséges, szorgalmas növendékeit. Dr. Czeglédi Jankó Géza halála után özvegye a Sola Fide Alapítvány létrehozásával valósította meg a nemes szándékot.

Nem sokkal később kiderült, hogy korunk rettegett betegsége őt is megtámadta. Éveken át küzdött a gyilkos kórral. Tisztában volt a versenyfutás várható eredményével. Végrendeletet készített, amelyben budapesti ingatlanát (megosztva) az Orosházi Evangélikus Egyházközségre, evangélikus iskolánkra és a Sola Fide Alapítványra hagyta. Földi életét Isten akaratában megnyugodva, az Örökévalóság reménységével fejezte be. Emlékét hálás szeretettel őrizzük.

A hagyatéki eljárás lefolytatása után az ingatlan értékét gyülekezeti életünk, oktatási intézményünk és a Sola Fide Alapítvány javára kell fordítanunk. Isten adjon józan bölcsességet a kapott ajándék megbecsüléséhez és hűséges felhasználásához! (FE)

Séta a templom körül

Isten áldása legyen emléükön azoknak, akik múltbéli fogódzókat hagytak nekünk hátra!

Amikor ezek a sorok papírra kerülnek, március van. A templomkertben, ahol a virágok dárdái már átdöfködték a földet, az avar és a föld szaga árad. Ha tavaszváró sétánk közben a templom körül az egyházhoz tartozó épületeket szemléljük, hirtelen olyan érzésünk támadhat, mintha minden úgy lenne, mint régen, hiszen az épületek közül a legfiatalabb is közel százhatvan év történetét őrzi falai között.

Azután lassan, lépésenként jön elénk saját történelmünk, és átölel bennünket. Skolka Sámuel (1789–1825), aki az 1810-es években helybéli evangélikus iskolai tanító is volt, *A Békés megyei Orosháza topográfiája* című tanulmányában azt írja, hogy 1812-ben két kényelmes és szép evangélikus paplak található a templom közelében. Sajnálatos, hogy a két paplak építésének ideje az ő leírásából sem derül ki, építőinek emlékét pedig elmosta az idő.

Alvégi parókia (1846)

„És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék.” [1Kir 19,12]

Arról viszont tudunk, hogy 1846-ban a romlás marka sem maradt üresen, egyik éjszaka tűz riasztotta meg a köznépet. Egészen pontosan 1846. március 26-ának éjjelén a templommal szemben lévő alvégi paplak udvarán az istálló leégett. Az első felcsapó lángokat nyilván a templomtoronyból észlelték. Az oltás során azonban már csak a parókia épületét tudták megóvni.

A presbiterek a tüzeset után négy nappal már az épület felépítéséről tanácskoztak, és döntésre is jutottak. Ennek jegyzőkönyvben rögzített szövege eredeti olvasatban a következő: *„Az istálló a Parókiális Lakháztól távolabb való helyen, cserép alá felépíteni rendeltetik.”*

Az egyháztanács tagjai továbbgondolták a dolgot és tekintetbe vették (a ki tudja hány éve szolgáló) parókiának rokkant létét is. Vastag nádfedele miatt pedig „tűzi veszedelemkor” a templomra, sőt a község egy részére való veszélyes voltát, így annak cserépfedél alá való felépítését is elhatározták. Ennél fogva az érdemes elöljáróság és az egyház gondnoka, Csizmadia István 200 000 téglának készíttetésére és a faanyag megvételére kapott

megbízást. Május elsején a végső határozat is megszületett. Az újonnan felépítendő alvégi parókia *„augusztus 17-én elkezdvén, még a folyó évben fedél alá jöjjön”*. Az addigra beadott terv szerint a kőművessel – alku után – 950 váltóforintban meg is egyezett az egyház elöljárósága. Az építendő parókia lakatosmunkáját Supkégel György 675 váltóforintért vállalta fel. A parókia istállójának ácsmunkája iránt az egyezkedés szintén az érdemes elöljáróságra bízott. A szerződés szerkesztésére Lépéssy János mérnök úr kérette meg.

Az alvégi parókia építési idejére tisztelendő Mikolay István lelkipásztor úr számára lakásról kellett gondoskodni, ennek megoldása is az elöljáróságra várt. Akik úgy látták jónak, hogy Tek. Leschkáné Asszonyság házat bérlik ki, melyre nemzetes Rencsisovszky kasznár úrral kötöttek szerződést.

táblák készíttetésére kapott megbízást az egyház gondnoka. Az istálló hídlását pedig emésztőgödörrel készíttették.

A parókia udvara – az egyház régebbi határozata szerint – téglafallal, az udvar és a kert közt pedig téglaoszloppal, közép rostélyzattal bekerítettetni rendeltetett. Mely munkára való alkudozás a helység érdemes elöljáróságára bízott. Az így újonnan felépült alvégi parókiaira immár 165. esztendeje hallatszék be a harangszó.

Felvégi parókia (1854)

Levéltári adatokból olvasható ki, hogy a jelenlegi parókia helyén állott a második felvégi *„kényelmes és szép”* evangélikus paplak. Igaz ugyan, hogy ebben a paplakban már 1839 márciusában az udvarkapu „elavulva lévén a helyett szükségesképpen újnak felállítása megkíván-

„Minthogy a lerombolt paplaknál jó karban lévő ajtók találtattak, T. Gólián tanító úr lakán pedig rossz ajtók vagynak; határozottott, hogy az arra és az újonnan építendő parókiális istállóra használhatók kiszemeljenek, és oda használtassanak.” A felesleges ablakokat, leveles táblákat, nádat és gyékényt pedig *„jövő vasárnapon”* (1846. augusztus 2.) árverés útján kívánták értékesíteni. Az árverés lebonyolítására Csizmadia István gondnok mellé Verasztó János tutor (árva közgyámja) és Göndös István egyházi hites urak segédül rendeltettek. Az ablakbeli vasrostélyokat az egyház felhasználás végett megtartotta.

Az újonnan felépült istállóra üvegablakok, a magtári kamara ablakaira vas-

tatott.” S az utána következő időkben is többször költeni kellett az épületre. Tisztelendő Mikolay István úr már 1853 végén indítványozta, hogy az *„egyházi pénztárnak jókarban lételénél fogva”* jó volna a roskadt állapotban lévő felvégi paplaknak újonnan felépítésére a szükséges előkészületeket még az év folytán megtenni.

Az indítványt az egyházi gyűlés egész készséggel elfogadta; meghagyták az egyház gondnokának, Daubner Józsefnek, hogy elegendő téglát és cserépet égetéséről, épületfa, és mész beszerzéséről *„hova elébb”* gondoskodják. A téglát és cserépetéshez szükséges szalmát pedig kéregetés útján szerezni igyekeztek. A meszet például Szalontáról, Szabó János

☞ mészszállítótól tudták a legolcsóbb áron beszerezni.

Mivel 1854 márciusára a felvégi parókia építéséhez megkívántató anyagok nagyobb részét sikerült nekik beszerezni, elhatározták: mihelyt egy szakértő építő- és ácsmesterrel a szerződést meg tudják kötni, azonnal hozzá kell fogni az építéshez.

A felvégi parókia építésére Scher András és testvére, gyulai építőmesterek nyújtottak be tervet. Miután ők március 31-én az egyházi gyűlés előtt megjelentek, „felvilágosítottak” azon megjegyzéssel, miszerint a tervezett parókia falai a réginel magasabbak legyenek, s a pincegádor nem szükségeseltetik, mindenben a meglévő alvégi parókianál használt terv s felbontás szerint építendő. Meghagyatott nevezett építőknek, hogy egy pontosan elkészített tervet és költségvetést, az építéshez szükséges és általuk fogadandó napszamosokat is ideszámítva, nyújtsanak be.

Április 10-én a helységházánál összeült egyházi választmány az általuk benyújtott tervet és költségvetést elfogadta. Továbbá az ács, asztalos és lakatos munkákra is árlejtést tartottak. Ez alkalommal

Vitéz István, Vitéz János, Kiss István és Bulla Mihály ácsok, Subkégel Mózes és Vitéz Mihály asztalosok, úgyszintén Subkégel György és Nusz János helybeli lakatosok a kitűzött napon költségkiszámításait és végső nyilatkozataikat bepecsételt levelekben nyújtották be.

„Torkos Károly tisztelendő úrnak pedig az építés tökéletes befejezéséig egy alkalmas lakra leendő szüksége egy ilyen felfogására a lelkész úr beleegyezésével az új gondnok Csizmadia István bízott meg.” T. Torkos Károly lelkész úr úgy nyilatkozott, hogy az építés idejére közel a templomhoz egy szobácskára lenne szüksége, melyben a keresztelendő gyermekeket, halottakat és több efféléket az anyakönyvekbe beiktatni lehetne.

Erről az a döntés született, hogy T. Molnay oktató úrnál az iskola és az egyik szoba közti helyiséget sürgősen tegye erre alkalmassá a gondnok.

Augusztus végére a parókia építtetése az egyházi pénztárt kiürítette, így azt kölcsön felvételével fejezték be. Amennyiben 157 év távolából visszatekintünk, akkor röviden ennyi az, amit a felvégi „újjonnan épült” parókai történetéről meg tudhatunk.

Templom-köz

Ez a köz vagy sikátor, amelynek napjainkig nincs hivatalos elnevezése, az időtlenségbe vezet vissza bennünket. Az utcaelnevezések kezdete óta az Öregsrornak nevezett Táncsics Mihály utcát és a Templom utcát (Thék Endre utca) kötötte és köti össze ma is. Itt húzódik a gyülekezeti terem és a gyülekezet levéltárának épületszárnya, amely legalább 150 éve áll útjában az északi szélnek. Innen a közből nyíló ajtón keresztül lehet a levéltárba bejutni, ahová hosszú idő óta e sorok írója is gyakorta eljár a réges-régi iratok történeteiben elmerülni.

Itt, az olvasóterem ajtaja fölé ugyan nincs kiírva az ismert levéltári jelmondat: „Itt élnek a holtak és beszélnek a némák”, de a kutatók minden alkalommal ennek reményében nyitják be az ajtót.

Mivel az itt feltárt adatok emlékeztetnek bennünket leginkább arra, hogy hazát melengető mécsessel a szívükben sokan meneteltek már előttünk áldott soruktól verten, kik jutalomra hiába vártak, mert útjukban a kő kövön maradt.

VERASZTÓ ANTAL

Az egyetemes papság jegyében

Hogyan beszélhetsz garantáltan sikertelenül Jézus Krisztusról?

1. Mindenekelőtt azért beszélj, hogy megkedveljenek az emberek.
2. Csak általánosságban beszélj Istenről, és kerüld minden olyan témát, ami konkrét elköteleződést kérne.
3. Kerüld a kényes témákat, hiszen már Jézusnak is szemére vetették: „Kemény beszéd ez: ki hallgatja őt?” (Jn 6,60).
4. Ne molesztáld a hallgatókat, ne érints lelkiismereti kérdéseket.
5. Semmiképpen se mutasd ki lelkese-désedet vagy fájdalmadat, hiszen azt gondolhatnák, te magad is elhiszed, amiről beszélsz.

6. Ne emlegesd, hogy te magad megtapasztaltad a Szentlélek erejét, mert ezzel azt a látszatot keltheted, hogy van benned valami, ami másokból hiányzik.
7. Csak egészen általánosan ítéld el a hibákat (és ne nevezd bűnnek), nehogy valaki magára vegye és letörjön.
8. Ne kelts olyan benyomást, mintha Isten elvárná bárkitől is, hogy megtérjen és életét kiszolgáltassa neki.
9. Kizárólag csak a szelíd, megbocsátó Jézusról beszélj, és arról, hogy a mennyei Atya szeret bennünket, bármit is teszünk, hiszen Ő a szeretet.

10. Legyél toleráns mindenféle felfogás iránt, kerüld a konkrét állásfoglalásokat, hiszen mindenkinek keresnie kell az igazságot. A keresést tartsd magasabb rendű tevékenységnek, mint a megtalálást.

11. Vigyázz arra, hogy mindig mindenki elégedetten menjen haza az igehirdetésről.

(Beküldte: Szeverényi János, országos missziói lelkész. Forrás: www.szepe.hu)

†

ÁLDOZATI VASÁRNAP HARANGJAINKÉRT 2011 PÜNKÖSDJÉN

Az Orosházi Evangélikus Egyházközség Presbitériuma és Képviselő-testülete
ÁLDOZATI VASÁRNAPOT hirdet meg, nemes célra.

A sok használat miatt elnémultak harangjaink, csapágyat kell cserélni, felújításra szorulnak, ami jelentős összegbe kerül. Az ajánlatok 1,5–1,8 millió forint között mozognak, ehhez kérjük mindenki rendkívüli segítségét. A felajánlásokat 2011. június 12-én vagy június 13-án, a 10.00 órakor kezdődő istentisztelet alkalmából az oltár elé állított asztalon lehet elhelyezni. Természetesen köszönettel vesszük azt is, ha valaki pünkösdi ünnepe előtt vagy után adja be adományát a Lelkeszi Hivatalba. Szeretnénk, ha újra szólólnának a harangjaink!

Az egyházközség vezetősége

A Lutheránia karnagya volt

Emlékezés Mendöl Ernőre, egykori tanítónkra

A Mendöl család nevét ma már nem ismerik Orosházán. Írásunk fősze-replője is egy évszázada elköltözött településünkről, tanítványai régen meghal-tak, munkásságát belepte az idő pora. Mendöl Ernő nem kapott emlékkövet vá-rosalapítási évfordulónkon, mikor esz-tendőnként egy lelkészünk és egy kiváló tanítónk emlékét idézzük egyháztörté-nei parkunkban. Gyülekezetünk húsz pap-ja távozott a földi életből, tanítóink létszá-ma – csak az 1948-as államosításig – meg-közelíti a százat. Ebből adódik, hogy sok olyan pedagógusunk kimarad a jelesek névsorából, akik hozzájárultak Orosháza szellemi kultúrájának emeléséhez, a mai kor emlékezetére érdemesek lennének. Ma még sok titkot rejt az elfelejtett Men-döl Ernő életútja, aki a maga korában – mint a Pesti Evangélikus Egyház énekka-rának, a Lutherániának a vezetője – az evangélikusok között országosan is is-mert volt. *„Mendöl Ernő karnagy, a Luthe-ránia vezetője egész szívét, tehetségét és lelkét belevitte a munkába, hogy a Lutheránia zász-laját diadalra segítse”* – írta róla elismerően egyik kortársa.

2006-ban, a família legismertebb tagja, Mendöl Tibor geográfus, egyetemi tanár születésének 100. évfordulójára tudomá-nyos ülést tartottak Orosházán. Ugyan-akkor egy reprezentatív kiadvány is nap-világot látott az ünnepi alkalomra. A kö-tetből értesülhetünk róla, hogy a tudós édesapja, Mendöl Lajos 1899 szeptembe-rétől a következő év április 30-ig az or-sházi evangélikus egyházköztség segédle-késze, majd Nagyszénáson parókus lel-kész volt. Öccséről, a neves karnaggyá előrelépő Mendöl Ernőről nem esett szó, pedig bizonyára a család orosházi kötő-désének is szerepe volt abban, hogy Men-döl Ernő 1900 augusztusában pályázott az egyik megürült orosházi evangélikus tanítói állásra. Kitűnően teljesítette az *„éneklés és orgonálásból álló próbatételt”*, négy jelölt közül elnyerte a kántortanítói tisztséget.

Élete több szálon futott. Főállásában a Komlói utcai iskola III–IV. osztályos le-ánynövendékeit tanította, az első tanév-ben 99 gyermeket. Egyúttal megbízták az izraelita iskola evangélikus tanulóinak hitoktatásával is. Három tanévet töltött itt, mint helyettes, mikor a nyugalomba vonult Rédei (Ritter) János helyére pályá-zatot írtak ki. Ezt az állást 1902 őszén egy-hangúlag elnyerte. Saját tanítványai mel-lett hitoktatott az akkor épült állami ele-

mi iskolában és ugyanott egyházi éneket tanított. Az istentiszteleteken 13 heten-ként orgonált, vezette az éneket, hét köz-ben jó hangú, felkészült növendékeivel temetéseken szolgált.

Megtelepedett Orosházán. A Pozsony vármegyei Alsószelin született 25 esz-tendő Mendöl Ernő (Mendöl János és No-vák Szidónia fia) 1904-ben házasságot kö-tött a 17 éves Hering Erzsébettel. Az eske-tési szertartást az orosházi evangélikus templomban bátyja, Mendöl Lajos vége-zte.

Szerepet vállalt a község zenei életé-ben is. Egy 1905. novemberi egyházi jeg-yzökönyvből értesülhetünk arról, hogy engedélyt kért: egyes temetések alkalmá-val az általa betanított Dalegylet énekkar-

rát vezethesse. Napi tanítói munkájának lelkiismeretes ellátása mellett további fel-adatokat vállalt az ipariskolában, ahol több osztályban a hitoktatást végezte. Munka-és lakhelye, a Komlói utcai iskola, idő-közben használhatatlanná vált, ideigle-nes lakásba költöztek. Évek teltek el ilyen átmeneti állapotban, míg az egyházköz-ség vezetése nem egy új iskola építése, hanem a régi *„talpalása és magasabbra eme-lése”* mellett döntött.

1908 áprilisában engedélyt adott az egyház képviselő-testülete, hogy az Orosházi Dalegyletnél mint karnagy mű-ködjék. Azt azonban kikötötték, hogy *„ott a bejelentett időnél többet ne töltsön, hogy ta-nítói kötelességének eleget tehessen”*. Az év nyarán újabb jelentős változás követke-

zett életében. Mendöl Ernő azt kérte, hogy Ambrózy József tanítóval cserélhes-sen, s a Templom kis utcai I–II. vegyes osztályhoz helyezték át. Ő pedig átadja Ambrózy tanítónak a Komlói utcai III–IV. leányosztályt. Ez meg is történt. Fenn-maradt Freitag János körlelkész jelentése az itt eltöltött első tanévről. Az I–II. osz-tályos vegyes iskolába beiratkozott 72 nő-vendék. A jegyzőkönyvben ezt olvashat-juk: *„mindkét osztály növendékei jól olvas-tak, értelmesen feleltek. Rajzok megfelelőek, írások jók, tiszták, a vizsgán azonban csak a vizsgalapokat mutatták be. Felhívatik Mendöl tanító úr, hogy a jövőben az évközi írásokat is mutassa be. Az eredmény sikerültnek mond-ható.”*

Egyúttal levélben tudatta az egyház-köztség elnökségével, hogy az Orosházi Dalegyletben viselt karnagyi tiszteről le-mondott. Pedig a zene bővületében élt, igyekezett zenei tanulmányait felsőbb szintre emelni, képzett karvezető lenni. Bizonyára Zeneakadémiai tanulmányai miatt kérte a képviselő-testületet, hogy a templomi orgonán hetente háromszor gyakorolhasson, tanítási időn kívül. A közgyűlés hozzájárult ehhez azzal a felté-tellel, hogy *„a netán bekövetkező károkért fe-lelősséget vállaljon a tanító”*. 1910. június 3-ától június 11-éig szabadságot kért, abból a célból, hogy a budapesti Országos Ma-gyar Királyi Zeneakadémián képesítő vizsgát tehessen. Mint megállapították: *„az egyház örömmel látja tanítóinak önműve-lődését, tanulmányaikban való előre törekvő-sét, így kérelmét teljesíti”*. Tehát az orosházi evangélikus néptanító Mendöl Ernő – először a mindenkori tantestületből – el-végezte a Zeneakadémiát, ahol a karve-zetés kötelező tárgya volt. Szerette azt, amit csinált.

Már 1910 őszén azzal a tervvel állt elő, hogy az iskola tanulóiból egy énekkart szervez, amivel messze megelőzte korát, ugyanakkor több családnál, mint magán-tanár, zenét oktatott.

Bizonyára az egyház vezetése is érté-kelte munkáját, hiszen 1911 márciusában igazgató tanítónak választották. A tantes-tület (Ambrózy József, Balázs Béla, Bor-csiczky Károly, Brósz János, Csonka Já-nos, Fabriczy Pál, Fürst János, Jankó Bá-lint, Molnár Imre, Noszlópy Elek, Pod-sztrelen György, Sass Ferenc, Sass János) mellette állt, feladata megszorodott, el-ismert emberré lett. (Még az Orosházi Testgyakorlók Köre választmányában is helyet kapott.)

Már 1911-ben komoly célt tűztek maguk elé, elindították a pénzügytést a reformáció 400 éves (1917-ben bekövetkező) évfordulójára. Brósz János tanító és Rencsicsovszki Ferenc mellett ő a bizottság harmadik tagja. Miután Ambrózy József kilépett állásából, Mendöl Ernőt 1911 őszen visszahelyezték a Komlói utcai iskolához.

Feltehető, hogy Budapesten is felfigyeltek a törekvő és szorgalmas zenepedagógusra, mert 1912 júliusában bejelentette, hogy megválasztották székesfővárosi tanárnak, így orosházi állásáról lemond. Búcsúzáskor a képviselő-testület *„eredményes munkájáért köszönetet mond, s kívánja, hogy új állomásán szerencse, boldogulás és Isten áldása kísérje működését!”* Ezzel befejeződött Mendöl Ernő 12 éves orosházi pályafutása. A Komlói utcai iskolában Jankó Bálint, az igazgató tanítói állásban Noszlopy Elek az utóda.

Fővárosi pályafutásáról a Zászkaliczky Péter által írt és szerkesztett, valamint dr. Kertész Botond és Trajtler Gábor tollából megjelent *Lutheránia – A Pesti Evangélikus Egyház száz éves énekkarának története 1904–2004* című könyvből tudhatunk meg fontos dolgokat: a Budapest-Deák Téri Evangélikus Szövetséghez Mendöl Ernő székesfővárosi énektanár és óbudai egyházi karnagy 1920 januárjában nyújtotta be tervezetét egy gyermekkar létrehozására. Ezzel a tétével is igyekezett a

háború utáni zeneéletet újraéleszteni. Az eszmét lelkesen támogatta dr. Raffay Sándor püspök és Győry Loránd (ny. földművelésügyi miniszter, Győry Vilmos volt orosházi lelkész fia), a szövetség elnöke. Hamarosan szerepelni kezdett a 125 főt számláló, 8–12 éves lányok és fiúk részvételével létrehozott, vegyes kórus. Frissen, lágyan szólalt meg az énekkar, a hallgatóság gyönyörködött a kristálytisza hangokban.

A Mendöl által szervezett gyermekkar híre elterjedt, s megtetszett a kultuszminisztérium illetékeseinek is. Olyannyira, hogy a kormány egy protestáns egyházi énekkola felállítását vette terbe. Ez azonban néhány próbálkozás után megszűnt, míg a Mendöl által vezetett egyházi gyermekkórus *„az ének-pedagógiának szenzációja”* lett. Hamarosan életre hívta a Lutheránia Vegyeskart, majd egy ifjúsági énekkar is működött Mendöl Ernő karmesteri pálcája alatt. Sok gyakorlással egygyé kovácsolta a szólamokat, zeneileg igényes és magas szintű produkciókat dirigált. Minden előadásuk élményt jelentett a közönségnek. 1925 májusáig nyolcvan fellépésük volt. A Deák téri templom és az iskola mellett a Városháza dísztermében, a Zeneakadémián, a Vigadóban és más előkelő helyeken szerepeltek.

A kötet közzétette a Lutheránia Dalgyulek 1925-ös esztendejének tisztségviselőit. Díszelnök dr. Raffay Sándor püspök,

karnagy Mendöl Ernő, titkárok Fürst Ervin (a későbbi jeles orosházi lelkész) és Fülei Szántó Margit. Dr. Böhm Dezső, a Lutheránia alelnöke úgy jellemezte Mendöl Ernőt, hogy *„istenáldotta karmesteri tehetség volt, s emellett szervezni is tudott.”* Aztán – ma már nem tudni, mi történhetett – 1925 nyaratól Mendöl Ernő nem vállalta tovább a Lutheránia karnagy tisztségét. Lemondott.

Még egy fellépéséről találtunk meghívót. 1927 februárjában a Zeneművészeti Főiskola nagytermében, a Protestáns Országos Árvaház javára rendezett jótékony célú hangversenyen, mint székesfővárosi énektanár, vezényelte az árvaház gyermekkarát.

Az utolsó, általunk ismert, nyom felesége jelentkezése. Az *Orosházi Evangélikusok Lapja* 1930 nyarán – bizonyára a régi ismeretségre tekintettel – közölt egy hirdetést: *„Zongora, harmónium jutányos áron beszerezhető Mendöl Ernőné üzletében Budapest VIII. ker. Rákóczi u. 51. I. 1. Evangélikusoknak nagy kedvezmény. Szeretettel ajánljuk hűveink figyelmébe!”*

Ennyit sikerült összeszedgetnünk Mendöl Ernőről, a nagy hatású zenepedagógusról, a képzett karnagyról, a magyar kórusmozgalom egyik úttörőjéről. Mi, mai orosháziaiak, őrizzük helyi kultúránk értékeit, őrizzük Mendöl Ernő emlékét!

KOSZORÚS OSZKÁR

Áhítat a hittanversenyen

2011. március 12-én gyülekeztek ifjúsági csoportjai közötti hittanverseny volt, s a következő áhítat vezette be:

„Megérkeztek Kapernaumba, és amikor már otthon volt, megkérdezte tőlük: »Miről vitatkoztatok útközben?« Ők azonban hallgattak, mert arról vitatkoztak az úton egymással, hogy ki a legnagyobb? Jézus ekkor leült, odahívta a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: »Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó és mindenki szolgája.«” [Mk 9,33–35]

Kedves Fialok! Versenyezni gyülekeztek össze, és most ebből az alkalomból tanuljunk meg valami fontos lelki igazságot. Van jó és van rossz versengés. Különböztessük meg ezt a kettőt az előbbi ige segítségével. A felolvasott igeszakaszban rossz, helytelen versengésről van szó. A tanítványok az úton arról vitatkoztak, hogy ki a legnagyobb közöttük. S Jézus azt mondja, hogy ez rossz

versengés, rossz vita helytelen. Mert nem az a kérdés, hogy ki a legnagyobb, hanem az, hogy ki tud többet megérteni Jézus lelkületéből. Ki ismeri jobban a Szentírást, annak történeteit, annak mondásait. De még ennél is fontosabb: ki ismeri jobban Jézus lelkületét, a szeretetet, a segítőkészséget? Ki értette meg a legjobban, hogy mit akar Jézus?

Versenyezzetek, de nem az a kérdés, hogy ki a nagyobb, hanem az, hogy kinek nagyobb a tudása és szívében az igazság felismerése. Mindennél fontosabb, hogy megszívlelem-e, amit Jézus tanít. S amit maga Jézus is cselekedett.

Egy hittanverseny abban segíthet, hogy általa gyarapítom a tudásomat, de kérjük Isten Szentlelkét: szívleljük meg Jézus lelkületét, azt a határtalan szeretetet, amivel Ő az esettek felé fordult. Tehát van rossz és van jó verseny. Rossz, ha verseny közben a góg és a beképzeltség lelkülete kerít be minket. Jó, ha megértjük és megszívleljük Jézus lelkületét. Így áldja meg Isten Lelke a mai hittanversenyt, Jézus Krisztus nevében. Ámen! (R.J.)

Tájékoztatjuk
a Kedves Szülőket, hogy

EVANGÉLIKUS
ÓVODÁNKBAN
A BEÍRATÁS IDŐPONTJA
2011. április 11–12., 8–17 óra

Szükséges okmányok:

- a gyermek születési anyakönyvi kivonata;
- a szülő személyi igazolványa.

A jelzett időponton kívül is szeretettel várjuk a Kedves Szülőket és gyermekeiket!

„... hogy el ne bízd magad...”

Az elmúlt hetekben az iratokat vizsgálтам át, csaknem darabonként. A kanonikai jegyzőkönyveket forgattam. 1836-ban és a következő években jegyezték fel a következőket:

„Az egyházközség levéltára.

Ezt a parókián őrzik és szintén a lelkeség kezeli; az anyakönyv a templomban van egy erre a célra szánt fiúlkében.

a) Régi oklevelek nincsenek

b) anyakönyvek: 34 db.1744-től vezetettek.

A presbiteri és közgyűlési jegyzőkönyvek szabályszerűen vezetettek és hitelesítettek.

c) A jegyzőkönyvekből egy lap sem hiányzik. Törlések, vakarások nem fordulnak elő. A hivatalos lap, amíg meg volt, bekötöttet s e kötetek őrzöttek. Az egyházmegyei, kerületi és egyetemes gyűlések jegyzőkönyvei s az egyházközség évi jelentései s egyéb történeti könyvek rendben vannak. Felsőbb egyházi hatóságok körlevelei, s rendeletei a körlevelek könyvébe vezetettek be.

d) Az egyház, paplak, iskolák birtokához tartozó tárgyakról leltár vezetettik, mely évenként a számadások alkalmával kiigazítatik, az elromlott tárgyak kitöröltetnek s az újak bejegyeztetnek.”

Olyan alaposak ezek a feljegyzések, hogy ma is megállják helyüket, amikor már ötvennél több anyakönyvet, 80 iratfolyóméternél több iratot – köztük jegyzőkönyveket, számadásokat, lelkesi iratokat, könyveket őrzünk. Többségét szép, hófehér levéltári dobozban, jelzetelve. Az anyakönyveket anyakönyvi rekeszekben tartjuk, függönnyel védve a portól, fénytől, sőt a lapozgatástól is. A kuta-

táshoz másolatokat használunk. Mindehhez külön raktár áll rendelkezésünkre, hozzá tartozó kutatóteremmel. Sok orosházi és vidéki – nemegyszer külföldről érkezett – kutató érdeklődik a levéltári anyagunk iránt. Az elmúlt évben 30 kutató járt itt, összesen 266 alkalommal. Tízen végeztek tudományos munkát. Anyagunk segítségével 2 – nyomtatásban kiadott – könyv és 12 újságcikk jelenhetett meg. Akik a Harangszót rendszeresen olvassák, találkoztak ezen írásokkal.

2010-ben folytattuk a digitalizálást a fényképfondban, valamint a helytörténetben. Így a Justh Zsigmond könyvtárral való együttműködés eredményeként rendelkezünk az Orosházi Evangélikus Élet meglévő 17 példányának digitalizált anyagával.

2011-ben a pályázatok diktálta feladatok mellett a nyomtatványok átvizsgálása, rendezése következik. Szeretném folytatni a digitalizálást.

A Gyűjteményi Tanács szokásos támogatását – 1 millió 800 ezer Ft-ot – 2010-ben is megkaptuk, amiből a levéltárosi fizetést, annak járulékait, s a levéltár kiadásait fedezhettük. A pályázati lehetőségek beszükültek, pedig ez az a forrás, amiből az állományvédelemre és fejlesztésre eddig költhettünk. Anyakönyveink restaurálásában az Evangélikus Országos Levéltár nyújtott segítséget: 800 ezer Ft támogatást kapunk egy 19. és egy 20. századi anyakönyvünk restaurálására. Köszönetet mondok a gyülekezetnek is, hogy ezt a feladatot támogatta. A nagy munka befejezését március végére ígérte Simon Imola restaurátor.

Egy pályázatunk részesült támogatásban: 2 db TESTO pára- és hőmérő készülékre pályáztunk, amely méri és regisztrálja a levéltári kutatóterem és a raktár hőmérsékletét. Nagy szükség volt erre, mert 2010 nyarán a levéltári szakfelügyelő látogatása alkalmával mindent rend-

ben talált ugyan, de a raktár páratartalmát 70% körülnek ítélte meg, ami az iratokra a nedvesedés és penészedés veszélyét jelenti. Ezt az észrevételét jegyzőkönyvben is rögzítette. Kerestük a nedvesedés okát: az eltömődött esőcsatorna takarítása megtörtént, de a régi, öreg épület falazatának nedvességét sehogy sem tudtuk befolyásolni. A mérési eredmények is igazolták ezt. Sajnos anyakönyveink némelyikén is jelentkezett már penészfolt, nedvesedés. Tizenkét anyakönyvön találtunk penészfoltokat, több kötetben olyat is, ami végérvényesen nyomot hagy. Sürgős és radikális lépésre van szükség, hogy megvédjük pótolhatatlan kincseinket a jövőtehetlentől, a tönkremenéstől.

A Magyarországi Evangélikus Egyház Gyűjteményi Tanácsa részéről Czenthe Miklós levéltár-igazgatónak és nem utolsósorban Kákay István irodaigazgatónak is tudomására jutott iratanyagunk veszélyeztetettsége, és igyekeznek támogatást nyújtani a megoldáshoz. Ezúton is köszönöm a gyors cselekvést, a felénk nyújtott segítő kezelt! Legmerészebb álmaimban sem számítottam erre. Jelenleg az épület falazatának vizsgálata folyik, és ennek ismeretében a teendők megtervezésére, kivitelezésének átgondolására kerül sor. Mindenképpen nehéz napok következnek számunkra. Reméljük, hogy a levéltár ebből a helyzetből is jól kerül ki!

Az Isten „... ad annyi kudarcot, hogy el ne bízd magad...” – ismétlgetem az örök bölcsességet, naponta. Hisz már kezdtem úgy érezni, hogy a levéltárban minden szép és jó, minden a helyén és rendben van. Ez a feltevés – a szó legszorosabb értelmében – alapjaiban rendült meg a falakban, padozatban. Reménykedem hogy majd a nehéz időkben is „... ad annyi sikert, hogy el ne csüggedjünk...”, és a fáradságos munkák közepette se feledkezzünk meg arról, hogy „... más alapot [fundamentumot] senki sem vethet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus...” [1Kor 3,11]

SZÁRAZNÉ KÖRÖSY EDIT

+

Férfiak sátra

Jézus azt mondta: „Jöjjetek hozzám!” Ennek a felhívásnak úgy tehetünk eleget, ha rendszeresen elmegyünk az alkalmainkra. Kijelentette: „Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” [Máté 18,20] Mindnyájan mások vagyunk, mást gondolunk, mást szeretnénk. Mindenkinek vannak

nehézségei. Talán a gyenge egészség vagy az anyagi bizonytalanság, a munkahelyi gondok. Sok minden próbára teheti hitünket, egységünket. De ha őszintén értékeljük egymást, az hozzájárul, hogy elmélyítsük egymás iránti szeretetünket.

Az „értékel” kifejezés azt jelenti: figyelmesnek lenni, becsülni, érdemesnek

tekinteni, hálásnak lenni. Igen, ilyen hálásak vagyunk egymásnak mi is, akik eljárnak a „Férfiak sátra” alkalmaira. Minden hónap második csütörtök este, az istentisztelet után ott maradunk. Összesen tizennyolcan-húszan, de tízen-tizenketten minden alkalmon jelen vagyunk. Csak röviden vázolván egy-egy bibliai fe-

jezet tartalmát, tanulságait megbeszélve haladunk előre.

Tavaly ősszel, második évünk elején a Biblia 8. könyvével (Ruth könyve) kezdtük el „tanulmányainkat”. Gyönyörű egy dráma, szép szerelmi történet Boáz és Ruth szerelme. Ruth egyike annak a négy nőnek, akit a nemzetiségi táblázat Ábrahámától Jézusig név szerint is megemlíti (Mt 1,3–5.16). Ruth és Eszter az a két nő, akiről egy-egy bibliai könyvet neveztek el. A történet sok dologra nézve hasznos: segít bennünket, hogy erős hit épüljön az igazságot szerető emberekben. Szeretettel ajánlom mindenkinek, hogy olvassa el hitének építésére, elmélyítésére.

Következett a Biblia 9. könyve (Sámuel 1. könyve) fantasztikus történetet tartalmaz. Abban az időben négy vezetője volt Izraelnek: Éli a főpap, Sámuel a próféta, Saul az első király és Dávid, aki Sault követte a trónon. Érdekes, hogyan bukott el Éli és Saul. Az előbbi elmulasztott cselekedni, az utóbbi viszont elhamarkodottan cselekedett. Sámuel és Dávid Isten útján jártak. Tanulságos kiemelni, amit Sámuel Saul feletti ítéletének kimondásakor közölt, hogy az engedelmség jobb az áldozatnál. Mi is hasznunkra fordíthatjuk ezt az ihletet, beszámolót.

A Biblia 10. könyve (Sámuel 2. könyve) szinte teljes egészében Dávid életét meséli el. Sok kiváló példát idéz a helyes viselkedésről és eljárásról. Bővebben beszélgettünk Dávid és Jonatán barátságá-

ról. Vajon léteznek-e ma ilyen vagy hasonló barátságok? Rengeteg hasznos példával, sok-sok tanulással teli történettel az alázatosságról, a bűn őszinte megbánásáról.

Haladtunk tovább: Királyok 1. könyve. Dávid negyven éves uralkodása után fia, Salamon lett a király. Alázatosan imádkozott Istenhez, hogy segítse őt engedelmes szívért, jó ítélőképességért. Isten bölcsességen kívül nagy gazdagsággal is megáldotta. Bölcsessége és gazdagsága messze földön híressé vált. A végén ő is hibázott: Isten parancsa ellenére Salamon sok feleséget vett magának. Ezek elfordították szívét Istentől, hogy más isteneket imádjon. A történetben megjelent Isten hírnöke: Illés próféta. Személyében az Ószövetség egyik legnagyobb alakját ismerhetjük meg. Ő az, aki „az Úr színe előtt járt”. Jelszava: „Emészt a buzgalom az Úrért, a seregek Uráért”. Egész életét a hamis istenek imádása ellen szentelte. Hiába szólította fel a népet: „Meddig sántikáltok még kétfelé?”. De ő is elfáradt. Ilyenkor még inkább kell keresni az Úrral való személyes találkozást és szent akaratát. Negyven napig vándorolt, amíg felért Hóreb hegyére, a Mózes általi szövetségekötés helyére. A barlangban imádkozott, Istenre várva. A halk szellő suttozására kiállt a barlang elé. Betakarta palástjával arcát, tisztelete jeléül. De azért is, mert a természetfelettire csak lelkével figyelhet az ember.

Csendben maradtunk, a szemünket behunytuk, befelé figyeltünk. A belső éniünkkel hallgattuk a szívünkben hozzánk szóló Isten szavát. Mert hozzánk is személyesen szólt: meghitten, belsőséggel, ahogyan csak Isten tud az Ő híveivel beszélgetni.

Mit csinálsz, hittestvérem? Mit csinálsz a számodra teremtett szép Földön? Ahová néhány évtizedre idehelyeztelek? Jól használod ki az időt? Isten és ember szeretet lángol-e szívedben? Vagy csak alig pislákol? Bárcsak Illéssel felelhettünk: „Emészt a buzgalom az Úrért, a seregek Uráért!” Istenünk gondoskodik mindenről, sőt arra is figyel, hogy erőfeletti dolgokhoz emberfeletti erőt adjon. Ha bárkinek hasonló érzése, gondja, testi vagy lelki fáradtsága van, Illés próféta példája segítse abban, hogy tudja meg: Isten semmiképpen sem hagyja el az övét.

Sok-sok példamutató, hitmélyítő dolgot tanulhatunk meg ebből a történetből is. Többször el kell olvasni egy-egy részt ahhoz, hogy tudjunk elmélkedni rajta. Közösen megbeszéljük az olvasott részeket. Ahhoz, hogy gyülekezetünk erős és egységes legyen, össze kell tartanunk. Ebben segít rajtunk ez az alkalom is, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz. Szeretettel várjuk férfitestvéreinket! Éljük hitben, szeretetben és békességben egymással! Erős vár a mi Istenünk!

SITKEI FERENC
gondnok

Beszámoló a diakóniai csapat munkájáról

„Amit pedig szóltok, vagy cselekszetek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálat adva az Atya Istennek őáltala.”
[Kol 3,17]

Ez az ige irányítja a diakónia kicsiny, de lelkes csapatát az összejöveteleken és az idős testvérek látogatásakor. Imádságos szívvel köszönöm a lelkészeknek az igehirdetések alkalmait, amik erőt adnak a további munkában. Hálat adok Istennek a diakónia tagjainak odaadó, szerető szolgálatáért. Jó összejönni a csoportnak, együtt megbeszélni, kinek hol kell a segítség, és mit tehetünk, hogy az egyedül élőknek megkönnyítsük és szebbé tegyük napjait.

A novemberi megbeszélésen ismételtén az a döntés született, hogy karácsonyra a már hagyománnyá vált asztaldíszeket készítjük, és eljuttatjuk minden egyedülálló és idős testvérnek. A hozzávalók megvásárlásához anyagi segítséget kaptunk egyházközségünkől és a Győri Vil-

mos Szeretetszolgálatól, amit ez úton is köszönünk.

A megbeszélés időpontjában szinte hiány nélkül érkezett az egész csapat a sok türelmet és közügyességet igénylő munka elvégzésére. Fenyőt, zöldet, díszítőelemeket hoztak magukkal, hogy kiegészítsék az előre megvett készletet. A szorgos kezek nyomán sorra készültek a szebbnél szebb asztaldíszek. Ünnepi hangulatot idézett a látvány szívünkbe. Gyönyörködve nézték a betévedők, s mi is elégedettek voltunk munkánk eredményével. Ezután következett a kiszállítás: mindannyian vittünk ajándékunkat és köszöntésünket azoknak a testvéreknek az otthonába, akiket év közben is látogatni szoktunk. Nagy örömet jelentett ez a megajándékozottnak, hiszen legtöbbször ezt teszi karácsonyfa helyett asztalára, ez a gyertya világít számára Krisztus születésének napján.

Természetesen ebben az egy cselekedetben nem merült ki a tevékenységünk. Továbbra is járunk látogatni egészségese-

ket és betegeket, otthonukba és a kórházba. Külön köszönet jár Dr. Rusznák Jolánnak, aki orvosi tanáccsal, útmutatással segít, és Csehi Józsefnének, aki saját kocsijával hordja kezelésre egy beteg testvérünket, nagy türelemmel, szeretettel véve körül. Vannak, akik a szociális otthonokban látogatnak, és az istentiszteleteken segítkeznek.

A közös megbeszéléseken (a hónap utolsó hétfője), nemcsak az idősek sorsát, de egymás gondját, baját is megbeszéljük, s ha tudunk, segítünk a megoldásban. Ha mást nem tehetünk, imádságban hordozzuk beteg testvéreink sorsát, erősíteni próbáljuk őket. Sajnos a diakóniai csoportunk több tagja is nehéz próbatelt hordoz, van merre, hova fordulunk.

Hálás szívvel köszöntöm ezt a lelkes kis csapatot, és a Jóisten áldását kérem további munkánkra. A 67. zsoltár 2. versének szavaival zárom beszámolómat: „Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, áldjon meg bennünket!”

KOVÁCS TIBORNÉ

Fénysugár-híradó

„Tarts meg engem, Istenem,
mert benned bízom.”

[Zsolt 16,1]

Karácsony szent ünnepére készülve a legidősebbek és a legfiatalabbak találkoztak. Nyugdíjas egyesületünk az evangélikus óvodások kis csoportját hívta meg, akik ismételten szívhez szóló műsorral – versekkel, énekekkel – kedveskedtek tagjainknak. Mi süteménnyel és teával vendégeltük meg őket.

Vártuk múlt év végi közgyűlésünket is, ahol szinte teljes számban jelen voltunk. Felelevenítettük az elmúlt esztendő történéseit, megfogalmaztuk majd jövőhagyatuk 2010-es zárszámadásunkat, elfogadtuk 2011-es költségvetésünket.

Megkezdjük tizedik évünket is. Megalakulásunk, 2002 óta valóban összetartó közösséggé váltunk. Számon tartjuk egymást, érdeklődünk egymásról, imádkozunk egymásért. Sokan szorulnak egy-egy biztató szóra, betegségeink idején kis odafigyelésre, lelki támaszra. Naponta hálát adunk Istennek egészségünkért.

Továbbra is a kedd és csütörtök délutánt töltjük együtt. Kedden van áhítat, amit lelkészeink felváltva tartanak. Vár-

juk a csütörtök délutánt is, ami istentisztelettel zárul, hozzájárulva lelki feltöltődésünkhöz, hiszen Istenre mindnyájunknak szüksége van.

A beszélgetés mellett kézimunkáink, legutóbb húsz takarót kötöttünk és adtuk át óvodásainknak, eddig összesen nyolcvanat. Újabb feladatokat vállaltunk, a György Vilmos-terem műbórszékeire üllőpárnákat készítettünk.

A szeretetszolgálattal együttműködve jó hangulatú farsangi délutánon vetítettünk részt. Különböző fánkokat készítettünk, zsúriztuk, melyik a legfinomabb, mutatósabb. Csapatokat alakítva farsangi totót töltöttünk ki, tombolahúzást is rendeztünk.

Többen jelen voltunk zsúfolásig megtelt templomunkban az ökumenikus imahét záró alkalmán, mikor helyi lelkészek szolgálata mellett Gáncs Péter evangélikus, Dr. Bölcskei Gusztáv református és Dr. Kiss-Rigó László római katolikus püspököknek a különböző felekezetek közötti békességre felhívó beszédeit hallgattuk meg.

Az elmúlt időszakban szomorú szívvel búcsúztunk két régi tagunktól: Jankó Lajosnéól és Topai Zoltántól. Temetéseiken egyesületünk is képviseltette magát.

Fénysugár Nyugdíjas Egyesületünk tagjai minden kedden és csütörtökön találkoznak a gyülekezeti teremben, 14.00 órai kezdettel. Keddenként 15.00 órakor áhítat is van, csütörtökön pedig istentisztelet zárja az alkalmat. Továbbra is szeretettel hívogatunk a soraink közé nyugdíjasokat, akik szeretnek jó közösségben lenni, és értelmes foglalatossággal tölteni az idejüket.

A szomorúság mellett örömünk az, hogy az idén már négy új tag jelentkezett, akik szintén rendszeresen járnak közénk.

Összejöveteleink mellett több előadót kértünk, illetve kérünk fel. Legközelebb Dr. Soós Tibor belgyógyász, háziorvos és dietetikus felesége tart előadást az időskori betegségekről, azok megelőzéséről, az egészséges táplálkozásról. Folyamatban van színházi előadás, utazás és más alkalmak szervezése.

A Fénysugár Nyugdíjas Egyesület tagjai nevében áldott, békés, boldog húsvéti ünnepeket kívánunk!

KOSZORÚS OSZKÁRNÉ

A NAGYHÉT ALKALMAI AZ OROSHÁZI EVANGÉLIKUS TEMPLOMBAN

- Április 17-én, virágvasárnap kezdődik a nagyhét, és az általános vasárnapok rendje szerint három istentiszteletünk van (9.00, 10.00 és 17.00 órakor) annak jegyében, hogy Jézus Krisztus bevonult Jeruzsálembe, hogy elvégezze a megváltás művét.
- Április 21., nagycsütörtök, 18.00 óra: istentiszteletet úrvacsoraosztással.
- Április 22., nagypéntek: 10.00 órakor istentisztelet a templomban (passióelőadás) úrvacsoraosztással (Szolgálnak a Hittudományi Egyetem diákjai, Dr. Varga Gyöngyi teológiai tanár és Zsíros András, a Teológusotthon lelkésze, egyetemi lelkész). 18.00 órakor passió-olvasás úrvacsoraosztással.
- Április 24., feltámadás ünnepe: 10.00 órakor istentisztelet úrvacsoraosztással. Ugyancsak 10.00 órakor Tipegő Istentisztelet. (Este nem lesz Reménység Istentisztelet!)
- Április 25., feltámadás ünnepének 2. napja: 10.00 órakor istentiszteletet úrvacsoraosztással.

***

Lelkészjelöltek passióelőadása az orosházi evangélikus templomban

2011. április 22-én, nagypénteken, 10.00 órai kezdettel, az istentisztelet keretében adják elő Jézus Krisztus szenvedéstörténetét a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetem diákjai.

Hagyományá vált, hogy egyetemünk egy diákcsoportja minden esztendőben passióelőadással látogat meg egy megyét, és ott több gyülekezetben is szolgálnak ezzel. Mi is szeretettel várjuk a leendő lelkészeket és hittanárokat, akik szolgálatukkal nagypénteki emlékezésünket akarják még elmélyültebbé tenni azáltal, hogy Urunk szenvedéseit az élő beszédhez (igehirdetéshez) képest még jobban átélhessük. Lesz igehirdetés is és ünnepeljük az Úr szent vacsoráját.

Beszámoló a leánygyülekezeti életről

A leánygyülekezetek állapotát nehéz adatokon keresztül jellemezni, hiszen mindhárom állandóan változik. Az előző években sok hűséges testvérünket eltemettük, de van utánpótlás, akik átveszik az eltávozók helyét. E dinamika – úgy vélem – az élet jele. Más gyülekezetekhez képest a látogatottság elmarad, de a tendencia az előző évtizedekhez képest nem rosszabb. Míg nagyobb gyülekezetek megfelelődték ez idő alatt, addig nálunk – főképp a fiatalok között – fejlődés tapasztalható.

Vannak, akik – életkoruknál fogva – sajnos már nem tudnak eljárni az alkalomra, de vannak újonnan csatlakozók. Természetesen idős testvéreinket sem hagyjuk magukra. Én és más gyülekezeti tagunk is látogatja őket, de sajnos a gyülekezeti életbe ők maguk már legfeljebb családtagjaikon keresztül tudnak bekapcsolódni.

Karácsonyi alkalmainkon nagyszámú ember vett részt. Ebben az esztendőben kiemelkedett Szentetornya, ahol majd ötvenen voltunk. A felkészülés (kézműves foglalkozás keretében) novemberben és decemberben történt. Adventre az elmaradhatatlan koszorúval és egyéb díszekkel készültünk.

Sok potenciális tagunk ott van a kazuális (temetés, keresztelő, esküvő) alkalmon, de valami visszatartja őket a rendszeres vasárnapi istentiszteletektől. A hétközi alkalmak látogatottsága egyáltalán nem rossz, sokszor a vasárnapi istentiszteleteket is meghaladják.

A hittanos alkalmak sajnos jó pár évig szüneteltek, de 6 éve újraindulhattak, és ennek gyümölcsét a gyülekezeti életben is tapasztalhatjuk. A fiatalok a jövő záloga. A hitoktatást mindenképpen ki kell emelni:

- a kardoskúti óvodában 19 fő gyermekből 16-an járnak evangélikus hittanra. Az ottani iskolában 50 fő tanul, ebből jelenleg 25 fő van ott.

- Szentetornyán sajnos bezárták az iskolát, így a hittanosok csak a kézműves foglalkozásokon tudnak szép számmal részt venni. Ezért is lenne jó beindítani a Tanoda programot.

- Rákóczi-telepen kb. 120 gyermek jár az iskolába, ebből 30 fő hittanos. Ezen kívül sokan jönnek, de más jellegű szakörrel ütközik a hittan. A hittanosok közül többen részt vettek az evangélikus hittanversenyen. Volt olyan csapat, amely az országos döntőig is eljutott. Ebben az esztendőben a megyei döntőig jutottak el a telepiek.

A bibliaórákon 6-7 fő van jelen alkalmanként. Ebből átlagosan egy héten két alkalom van. Hetente átlagosan 110 fővel találkozom a leánygyülekezetben valamilyen alkalmon (hittanóra, bibliaóra, ifi óra, istentisztelet). Ezen kívül egy hónapban belül még dupla ennyi ember találkozik rajtam keresztül az evangélikus egyházzal. A kazuális alkalmakról nem is beszélek ebben a tekintetben.

Örömmel tapasztaljuk, hogy egy-egy ember megindul a fiatal vagy az idősebb korosztályból.

Szentetornyán, a már említett gyermekalkalmakon, nagy áldás volt. Ha sikerülne az utóbbi pár évben megszólított embereket összefogni, akkor szép számú gyülekezet lenne a leánygyülekezetekben. A mai egyházi viszonyok között ez már csoda számba menne, hiszen ez (az arányszámot tekintve) nagyobb gyülekezetekben sem valósult meg eddig. Talán ennek oka az, hogy a nagyszámú szolgálatban megelégedtünk apró életváltozásokkal, melyek idővel ellaposodtak. Fontos, hogy ne csupán érzelmi impulzusokat kapjanak a gyülekezeti tagok.

Szentetornyán a cigánymissziós szolgálat tovább folytatódott. Ez a hittanos gyermekeken keresztül indult, 2004-ben. Az akkoriak mára majdnem felnőttek lettek. A cigányok részt vesznek a különböző gyülekezeti alkalmakon. A vasárnapi istentiszteleteken többen is. A hétközi bibliaórákat is látogatják. Van olyan alkalom, amelyet kifejezetten számukra tartunk. E mellett a kéthavonta megrendezendő kézműves foglalkozáson nagyon sok cigány gyermek vesz részt. Karácsonykor és húsvétkor a gyülekezeti létszám felét ők adják. A mintegy 200 fős cigány lakosság felértük már el úgy, hogy részt vettek valamilyen rendezvényen. Közülük két-három családban látható életmódbeli változás következett be.

A 2010-es év a „Közös asztal” konferencia szervezésének jegyében telt, mivel ezúttal Szentetornyán rendeztük meg.

A tábor előkészítése miatt áprilisban és júniusban is tartottunk előkészítő alkalmat, ahol a tábor szolgálói részt vettek a program megtervezésében. A helyiek között olyan nagy volt az érdeklődés, hogy a nyári táborba csak azok jöhettek, akik előzetesen írásban vállalták a tábor szabályait a jó rend érdekében.

Az evangélikus cigánymisszió szervezésében tehát 2011. július 30-tól augusztus 2-ig „Közös asztal” elnevezéssel öt napig tartó tábort szerveztünk cigányoknak és nem cigányoknak.

A „Közös asztal” konferenciára a helyiek mellett az ország számos pontjáról érkeztek cigányok és nem cigányok, mintegy hatvanan. A kezdeményezés célja, hogy cigányok és magyarok közelebb kerüljenek egymáshoz és Istenhez. Véleményem szerint Isten megoldás a nehézségekre. A mindennapi életben a cigányoknak is szükséges, hogy az Úr Jézus Krisztus ott legyen a szívükben. Köztudott, hogy a cigányok eredetileg katolikusok. A szentetornyai cigányok az evangélikus egyházzal a hittanoktatás, az istentiszteletek és a különböző kézműves foglalkozások alkalmával kerültek kapcsolatba. Az igaz, hogy nem jönnek el minden egyes egyházi alkalomra az itt élők, de van egy törekvés a szívükben, és a tábor után többen fogadkoztak, hogy ezután mindig ott fognak lenni a gyülekezetben.

A tábor folytatásaként 2010. november 6-án Budapesten gyűltek össze az érdeklődők. A nyári táborról az orosházi Kovács Viktor tartott fényképes beszámolót.

Rákóczi-telepen az előző években nagy fellendülés volt, de a kibontakozás megtorpant. Az idősebb fiatalok közül többen ma már vidéken tanulnak. Reményesség szerint most újabb fordulat következik. A hitoktatásból következően érkeznek fiatalok, számukra külön ifjúsági órát szerveztünk. Az idősebb korosztálynak – a Bethesda Alapítvány jóvoltából – több közösségépítő alkalom lesz a helyi közösségi házban.

Kardoskúton, a nyár folyamán, sikerült felújítani a templom tetőzetet, így reményeink szerint nem lesz gond vele pár évtizedig. Tovább bővül a hitoktatás, mivel többen jelentkeztek az óvodai hittanra az előző évihez képest. Örömmel látjuk, hogy több fiatal is elkezdett járni az istentiszteletekre. Azt is el kell mondani, hogy több idős testvérünk elhunyt vagy megbetegedett, így nem tud ott lenni az istentiszteleteken.

Kardoskút önkormányzatával nagyon jó a kapcsolatunk. Minden évben közösen rendezzük a hősök napi megemlékezést és a falunapot. Ekkor nagyon sokan jönnek el a templomunkba. Ezen kívül anyagi támogatást is kapunk a különféle felújítási munkákra. Az önkormányzat ebben az esztendőben tervezi templomunk díszkivilágítását is.

A leánygyülekezetek gazdasági helyzete visszatükrözi az országét. Nehéz éven vagyunk túl, de a szigorú gazdálkodás nálunk is elengedhetetlen.

A gyülekezeti tagoknak számtalan csendeshétre és csendesnapra sikerült eljutni. A gyermekek és fiatalok számára az utazást is megszerveztük, és sokszor anyagilag is segítettünk a részvételben.

A gyülekezetek összekovácsolására több buszos kirándulást szerveztünk az elmúlt évek folyamán, így eljutottunk a

felőttekkel Fazekasvarsándra, Világosra és Aradra. A gyermekekkel Szolnokra mentünk kirándulni. 2010-ben a bihari hegységben és Aggteleken voltunk.

A leánygyülekezetekben az utóbbi évben számtalan alkalom és találkozás volt, talán az elmúlt évekhez képest is kiemelkedő számban. A közös szolgálat gyü-

mölcsseit még igazán alig lehet látni, de – az ige alapján – mindannyian bizakodhatunk abban, hogy a mi munkánk nem hiábavaló az Úrban. Előbb vetni kell a magot, hogy azután arathassunk.

LACZKI JÁNOS
lelkész

Tavaszi tervek a leánygyülekezetekben

Szentetornyán hétfő és kedd délutánonként (felváltva két helyen) házi bibliaórát tartunk, valamint havonta gyermekalkalmak vannak játszóházzal, kézműves foglalkozásokkal. Ezek az alkalmak a magyar és a cigány gyermekeknek is szólnak. Ilyentájt felkészülünk az üdvtörténeti ünnepekre. Ifjúsági bibliaórákat tartunk a fiatalok számára.

– Áprilisban, Kardoskúton passióelőadás lesz a gyermekek közreműködésével.

– Április-május folyamán gyermekek, fiatalok számára egynapos kerékpáros kirándulás tervezünk Csomorkányba.

– Május 22-én, vasárnap, 14.00 órától Kardoskúton Hősök napját tartunk. Ennek keretében először ökumenikus istentiszteletünk lesz, majd ünnepségen veszünk részt az emlékműnél. Itt beszédet mond Pintér István történész. A helyi iskolások ünnepi műsora, a megemlékező beszéd és a koszorúzás után szeretetvendégséget rendezünk, amelyen egy előadást is meghallgatunk a vásárhelyi történéstől „Katonáink vitézsége az I. világháborúban” címmel. (Ez az előadás frontonként veszi végig 1914–1918-ig a legfontosabb hadi eseményeket és azokat a harctereket, ahol a volt vásárhelyi, kardoskúti katonák küzdöttek.)

– Május 29-én a szentesi úti temetőben II. világháborús katonasíroknál ökumenikus alkalom lesz.

– Május végén Rákóczi-telepen is lesz szeretetvendégség, a közösségi házban, Illyés Gábor és csapata közreműködésével.

– Májusban szeretetvendégség lesz a gyülekezeti házban, ugyancsak Illyés Gábor és csapata részvételével.

– Májusban (az előző évhez hasonlóan) a felnőttek és fiatalok számára egynapos buszos kirándulást szervezünk a solymosi várhoz, amely 100 km-re található.

– Rákóczi-telepen, az újonnan épült gyülekezeti teremben, kéthetente pénteken 17.00 órától ifjúsági órát tartunk. Ez a bibliaóra a 12–30 éves korosztálynak szól. Itt van hitoktatás, így hetente találkozok a gyermekekkel.

– Kétheti rendszerességgel a Rajki családnál bibliaóra.

Heti rendszerességgel tervezett alkalmak:

– vasárnap 8.30 órától istentisztelet Szentetornyán;

– vasárnap 10.00 órától istentisztelet Rákóczi-telepen;

– vasárnap 14.00 órától istentisztelet Kardoskúton.

Kétheti rendszerességgel tervezett alkalmak:

– hétfőn 17.00 órától házi bibliaóra kardoskúti családnál (Efezusi levél);

– kedden 17.00 órától házi bibliaóra Gyökeresben a Petrilla családnál (Machintos: Elmélkedések Mózes 1–5. könyve felett);

– kedden 16.00 órától házi bibliaóra Szentetornyán Szabó Józsefné presbiter testvérünkénél (Bírák könyve).

Havi rendszerességgel tervezett alkalmak:

– szombaton játszóház és kézműves foglalkozás Szentetornyán.

Kéthavi rendszerességgel tervezett alkalmak:

– szombat/vasárnap szeretetvendégség valamelyik leánygyülekezetben.

LACZKI JÁNOS
lelkész

A leánygyülekezet részére indítottunk egy saját honlapot a <http://oroshaza-leanyegyhaszak.lutheran.hu> címen

Bethesda Alapítvány Orosháza

Köszönjük, hogy 2008-ben adójuk 1%-át felajánlották, 4497 Ft összegben. Ezt a Rákóczi-telepi időskorúak szeretetvendégségére fordítottuk. A 2009. évi adóbevallásokhoz kapcsolódó 1%-os felajánlások összege 271 801 Ft. Terveink szerint ezt ismét időskorúak szeretetvendégségre és természetbeni adományokra fordítjuk. Kérjük, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-ával és adományaikkal támogassák alapítványunkat ebben az esztendőben is!

Alapítványunk tevékenységi köre (többek között): szociális tevékenység, családsegítés, időskorúak gondozása, a Győry Vilmos Evangélikus Szeretetszolgálat támogatása, idősgondozás technikai feltételeinek biztosítása, az ellátást biztosító ingatlanok felújítása. Alapítványunk közhasznú szervezet.

Cím: 5900 Orosháza, Thék E. u. 2.

Telefon: 06 68/4 12-402

Adószám: 19060693-1-04

Nemzetközi számlaszám (IBAN): HU91 1040 2647 2641 0265 (K&H Bank)

Az alapítvány kuratóriumának nevében:

LACZKI JÁNOS

lelkész

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

A névadót ünnepeltük

Amikor úgy döntött az iskola, hogy Székács József nevét szeretné felvenni, talán a leghíresebb orosházi születésű honfitársunk nevének kiválasztásán túl hosszú távú programot is meghatározott az intézmény számára. Méltónak lenni egy ilyen névhez több mint egyfajta létezés. Program és kemény feladat is egyben. Ettől kezdve az iskola már nem egyike a sok evangélikus iskolának, hanem „a Székács”. Ha azt szeretnénk, hogy ez a különlegesség ne csak a névből fakadjon, akkor különlegesen is kell produkálni érte. Biztos vagyok abban, hogy a név és annak viselője, az iskola egymásra találtak. A Székács név hatalmas erkölcsi tőke, s az iskolának kötelessége, hogy ezzel jól sáfárkodjon. Legyen lámpás, szolgáljon töretlen hittel és elhivatottsággal, miként Székács József is tette!

Isten a diákokat a maga képmására teremtette, és a tanárokat azzal bízta meg, hogy diákjaik képességeit fejlesszék, felkészítsék őket a teremtett világban való uralkodásra. Ők uralkodjanak a teremtett világ felett, ne pedig az Isten által teremtett, de Istenéről megfélelmező, Istent tagadó, Őt nem ismerő világ uralkodjon rajtuk. Ez a helyzet felértékeli a hiteles példaképek jelentőségét.

Számunkra ez a példa Székács József, a névadónk. Születésének 200. évfordulójára megjelent emlékiratát olvasva kirajzolódik előttünk emberi arca, melynek markáns vonásai közül elsőként az, hogy *rendkívüli tehetségéhez rendkívüli szorgalom párosult*. Amit elért, kisdiajkorától kezdve kemény munkával érte el. Az, hogy Mezőberényben a hatéves gimnáziumot négy év alatt végezte el, tehetsége mellett szorgalmán múlott. A kemény munka, a percekre beosztott életvitel nemcsak diákkorát jellemezte, hanem egész életét is.

A tehetség és a szorgalom tehát együtt érték. A tehetség: szorgalom, alázat, lelkesedés. Ezt tanítja nekünk Székács élete.

Másodsor: *szerénysége*, amit a *rangkorság hiányának* is nevezhetnénk. Nem vágyott emberi babérokra, elismerésre. Önmagát így jellemezte: „soha nem tartozott gyengéim közé, hogy feltoljam magam”. Ezt az önjellemzést még diákkorában írta magáról, de hitelessé egész élete teszi.

A hazaszeretet is markáns vonás Székács József emberi arcán. Az általa is szerkesztett Protestáns Egyházi és Iskolai Lap 1848. március 19-ei száma – amely „A sajtó szabad!” felirattal jelent meg – első oldalán közli „Ima” című versét. Ebben a szabadságot is Istennek köszöni meg:

*„Dicsőség legyen a mi Istenünknek,
a mi győzelmünk több mint emberi;
Egy hosszú század, azt, mit egy szökőnap
adott, álmodni sem meri.”*

Végül: *Székács József azok közé tartozott, akiknek az élete és a hite egy volt. Egyéniségének egyik legmegragadóbb vonása ez. Ezért volt hiteles ember. Hitét élete igazolta, amelynek Történelmi Lajos így állít emléket:*

*„Székács meghalt; ámde
a szelleme el nem enyészik,
Munkájára tekints –
s láthatod: ő ma is él!”*

Ő ma is él azáltal, hogy a nevét viseljük. Névadónkra a Székács-hét megrendezésével emlékeztünk. A rendezvény sorozat három részből állt: tanulmányi versenyek, projektnap, gálaműsor.

Ebben a tanévben először rendeztünk tantárgyi versenyeket minden korszaltá-

részére. Az évente megrendezendő versenyek lehetőséget adnak a tanulóknak az iskolán belüli megmérettetésre. A pedagógus így szélesebb körben képes megismerni, felmérni a jobban terhelhető, következetesen tanuló diákok teljesítményét. A szakmai munkaközösségek javaslatai alapján 19 tantárgyi versenyen vehettek részt tanulóink. A projektnapi eredményhirdetésen 63 gyermek részesült elismerésben, mert a kategóriájában a legjobb teljesítményt nyújtotta. E napon hazánk népi hagyományával, történelmével ismerkedtünk a tanórai kereteket átlépve, a tanulók maximális részvételével.

Március 19-én, amikor a József ünnepelték névnapjukat, rendeztük meg a Székács-gálát. Ennek fővédnöke Ribár János esperes úr, az igazgatótanács elnöke volt. A műsorszámokkal igyekeztünk intézményünk sokoldalúságát megmutatni, különböző művészeti ágak (zene, irodalom, tánc) megidézésével. Az iskola diákjai mutatták be, hogy ki miben tehetséges. Az esten voltak egyéni és csoportos produkciók: szavalat (magyar, angol és német nyelven) mesemondás, énekszám, hangszeres szóló, néptánc, társastánc. Felléptek a színjátszó csoport tagjai, a gítár- és a furulyaszakkörösök.

Mindezt hagyományteremtő szándékkal tettük, Székács József emlékeztetésére. Arra az emberre, aki bár szegény sorból indult el, mégis az MTA tagjává vált, püspök lett, aki hitéért mindig kiállt és bátran vállalta azt, így kiérdemelte „az ország papja” címet. Példaként állhat tehát diák, szülő és pedagógus előtt egyaránt.

FEHÉR BORBÁLA
igazgató

Székács-nap: iskolánk hagyományőrző napja

Az idei évben első alkalommal rendeztük meg a Székács-hét rendezvény sorozatán belül március 18-án a projektnapot. Iskolánk pedagógiai programjában kiemelt helyen szerepel a hazaszeretetre nevelés, a nemzeti öntudat erősítése, ugyanakkor igyekszünk lépést tartani a legkorszerűbb pedagógiai módszerek-

kel. Ennek ötvözeteként született meg a projektnap ötlete, amelynek témája minden évben a hagyományőrzés lesz.

Bár a tanórákon már kisiskolás kortól fogva ismerkednek diákjaink a magyar történelem jeles eseményeivel, a magyar irodalom és zenetörténet gyöngyszemeivel, hagyományainkkal, népszokásaink-

kal, mégis úgy véljük, hogy még mindig vannak olyan kincseink, értékeink, amelyekkel feltétlenül meg kell ismertetnünk őket. Sajnos erre a tanítási órák keretein belül elég korlátozottak a lehetőségeink, és nem is az a cél, hogy a diákok újabb oldalakat tanuljanak be. A projektnap és azt megelőző projekt lényege, hogy a ta-

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ nulók beleássák magukat az adott témakörbe, megismerjék az adott korszakot, és a rendelkezésükre álló eszközök segítségével, tanórai kereteken kívül bemutassák társaiknak mindazt, amit fontosnak tartanak. Ez egyrészt jó lehetőség arra, hogy kamatoztassák ötleteiket, kreativitásukat, autodidakta módon foglalkozzanak a magyar kultúra, történelem egy-egy szeletével, másrészt remélhetően ráeszmélnek arra, hogy nincs szükség nyugati jelenségek átvételére, utánzására.

Az idei projekt témája: *A magyarság története a honfoglalástól napjainkig*. A különböző korosztályok elkülönítve kapták a feladatokat. Az alsósok négy állomáson ismerkedtek a magyar népi hagyományokkal, népi játékokkal. A csoportok a Szántó Kovács János Múzeummal is együttműködtek, ott volt az egyik állomás. (Külön köszönet a múzeumnak a közreműködésért, segítségért!) A felsős

és gimnazista korosztály az adott évfolyam történelem-tananyagához kapcsolódó feladatot kapott. A magyar történelem egy szeletét kellett bemutatniuk a honfoglalástól a 20. századig.

A munka előkészítésében az osztályfőnök vezetésével az egész osztály részt vett, majd a projektnapon három-négy kiválasztott tanuló mutatta be a projektet a többi osztálynak. Az osztályok forgószínpadszerűen vándoroltak végig a magyar történelem állomásain. A projektek rendkívül sokszínűek voltak: bizonyos osztályok jurtvá alakították termüket, fokozva a hatást, mások plakátokat, magyarázótablókat készítettek. A gimnáziumi korosztály a számítástechnikát is segítségül hívta a munkához: a frissen felszerelt aktív táblák segítségével prezentációkat, internetes bemutatókat tartottak, több helyen korhű zenei aláfestéssel. Minden osztály összeállított tesztek, játékos fel-

adatokat is a projekt jobb elsajátítása érdekében.

A résztvevők egybehangzó véleménye szerint a nap eredményes volt, jól szolgálta célját: a magyar történelem nagy korszakainak megismerését. Az összegyűlt anyag nem vész kárba: a tablókat, prezentációkat összegyűjtjük, és a következő hetekben egy kisebb kiállítást készítünk belőlük, hogy minden korosztály megismerhesse a többiek munkáját is.

A tapasztalatok alapján jövőre is hasonló formában szeretnénk megszervezni ezt a napot. Természetesen a téma évente változik majd, de a lényeg ugyanaz marad: iskolánk névadójának, Székács Józsefnek szellemiségéhez méltón igyekezzük gyarapítani tudásunkat, sokoldalúan és fáradhatatlanul.

HAJDU ATTILA
történelemtanár

„... hitemet megtartottam...”

„Mindaz, amit Isten tesz,
örökké megmarad;
nincs hozzátenni való
és nincs belőle elvenni való.”
[Préd 3,14–15]

A szeretetnek sokféle arca van: empátia, megbocsátás, türelem, az ítékezés hiánya, bátorság, elfogadás, bizalom. Ahogy Pál 1. levelében írja a korinthusiakhoz: „Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazságnak.”

Előfordult velem, hogy áldozatnak tekintettem magam, másokat hibáztattam a rossz dolgokért, amelyek velem történtek. Amikor úgy ítékezett felettem valaki, hogy nem is ismert. Életem kihívásait értelmetlen, üres szenvedésnek fogtam fel, és szégyelltem, amiért nem szálltam harcba. A Jób 3,11 járt a fejemben. De aztán rájöttem: nem segít harag, félelem, neheztelem, önsajnálát, vádaskodás, hanem elkezdtem keresni, hogy mit tanulhatok az adott szituációból, miért kaptam az Úrtól azt a leckét. Ehhez segítségemre volt a Jób 5,8–9.

Igyekeztem lecsendesíteni lelkemet:
„... És ha roskadozva járunk, / Benned támaszt hadd találunk...” [EÉ 443].

Átgondoltam, átértékeltem dolgokat. Igyekeztem szelektálni a fontosak és a jelentéktelenek között. Konfuciusz szerint: „... a lélek nyugalma fontosabb, mint a

gazdagság, és a helyes szabály az, hogy ne tegyünk másokkal olyat, amit nem szeretnénk, hogy velünk tegyék meg.”

Reggelente igyekszem átgondolni az előttem álló nap feladatait, miként fogom elvégezni. Esténként áttekintem a nap történéseit, felidézem a legszebb pillanatokot. Ezek a kis elcsendesedések megtanítanak arra, hogy jobban figyeljek magamra, segítenek megtalálni a belső harmóniát, megerősítenek hitemben. Felnyílt a szemem az élet olyan szépségeire, amelyeket korábban is láttam, de nem figyelttem.

„Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám, / Égi lángod járja át szívem és a szám!” [EÉ 244]

Egyik kedvenc versem Arany Jánostól az „Epilógus”:

„Az életet már megjártam,
Többnyire csak gyalog jártam...”

Ha egy úri lócsiszárral
Találkoztam s bevert sárral:
Nem pöröltem, –
Félreálltam, letöröltem.

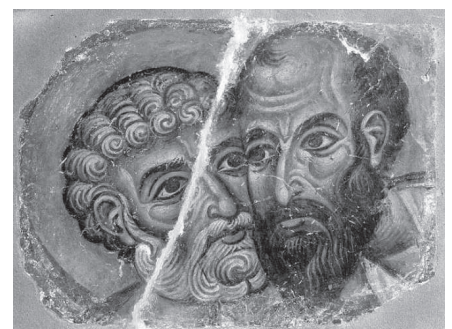
Hiszen az útféle itt-ott
Egy kis virág nekem nyitott...”

Számomra kis virág a csoport minden gyermeke! Jó látni mosolygó, barátságos arcukat. A reggeli elcsendesedések alkal-

mával tekintetük azt sugallja, hogy jól érzik magukat, kis imádságokban mondják el örömeiket, vágyaikat, kéréseiket, bánataikat. A szeretet örömhíre segíti őket ahhoz, hogy megértéssel, szeretettel, bizalommal forduljanak egymáshoz és a felnőttekhez. Naponta lehetőséget biztosítottunk a képes Bibliák nézegetésére, csoportos és egyéni beszélgetésekre.

Ebben a tanévben a heti hittanfoglalkozásokat Ribárszki Ákos óvodalelkészünk tartja, akit mindig nagyon várunk. A gyerekek számolják a napokat, mikor lesz már szerda délelőtt, mert akkor jön Ákos bácsi, akinek lelkesedése magával ragadja őket, kedves hangjával elvarázsolja az egész csoportot. Egy-egy bibliai történet feldolgozásánál a gyermekek életkorát figyelembe véve beszél.

LOVAS ÉVA
óvónő

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Iskolai hívogató

Kedves Szülők!

Iskolánk, a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium a város egyetlen olyan egyházi intézménye, ahol az óvodától a 12. osztályig tanulhatnak a gyermekek.

Jelenleg több mint 500 kis- és nagydiák vesz részt az oktatásban. Az őket tanító nevelők alapvető célja ma is az, hogy korszerű tudást adjanak növendékeiknek a keresztyén értékrend szerint, a társadalom értékes tagjává, érett személyiséggé neveljék őket. Hisszük, hogy az erkölcsös és értelmes ember nagy hasznára lesz szűkebb környezetének és áldás a nemzetnek, javára szolgál az egész emberiségnek.

Törekszünk megfelelni a Klebelsberg Kunó által megfogalmazott elvnek a mindennapokban is: „Az iskolai oktatásnak, nevelésnek az a feladata, hogy a tanuló vallásos, erkölcsös és nemzeti szellemben magasabb általános műveltséghez juttassa.”

Az iskola evangélikus-keresztyén jellegéből adódóan hagyományos értékeket igyekszünk közvetíteni a gyerekeknek, melyeken keresztül megtapasztalhatják gondoskodó szeretetünket, türelmünket, folyamatos figyelmünket, s biztonságban érezhetik magukat.

A napjainkban kialakult nagyobb iskolai közösségekkel szemben a mi intézményünk kis létszámú csoportokkal működik, ezért családias légkört, több törődést tudunk biztosítani tanítványainknak. A megkereszteltség és a felekezeti hovatartozás nem feltétele a beiratkozásnak.

Az intézményvezetés szívesen fogadja érdeklődésüket, és ad bővebb felvilágosítást személyesen vagy telefonon.

Általános iskolai első osztályainkba szeretettel várjuk azokat a majdani kisdíjakokat, akik szüleiük döntése alapján a 2011/2012-es tanévre a mi iskolánkat választják.

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon,
még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” [Péld 22,6]

A fenti igé útmutatása alapján neveljük és oktatjuk a ránk bízottakat a nekik megfelelő módon, szeretettel és játékosan.

A felvételt nyert tanulóknak előzetes iskola-előkészítő foglalkozásokat szervezünk. Ekkor ismerkedhetnek meg egymással, iskolánkkal és a tanító nénikkel.

– Iskolánkban évfolyamonként két párhuzamos osztály működik. Az 1–3. évfolyamon az egyik osztályban iskolaotthonos formában tanulnak a gyerekek, míg a másikban napközis foglalkozásokon segítjük a munkát.

– Magyarórakon az olvasás- és írásproblémák megelőzését és kiküszöbölését kiválóan szolgáló Meixner-féle módszerrel dolgozunk. A szótagoló olvasás tanítása mellett nagy hangsúlyt fektetünk az élőbeszéd és a helyesírás fejlesztésére.

– A matematika rejtjelmeit a Mozaik Kiadó tankönyvei segítségével ismerhetik meg a gyerekek.

– A kompetenciaalapú oktatással igyekszünk megfelelni a hatékony és élményszerű tanítás követelményének.

– Az idegen nyelv oktatása az életkornak megfelelően sok mozgással, énekkel, játékosan történik. Heti egy órában, igény szerint angol, illetve német nyelven.

– Informatikát is első osztálytól tanulnak a gyerekek, jól felszerelt szaktanteremben, kis létszámú csoportokban.

– Minden kisgyermek órákeretbe épített néptáncoktatásban részesül.

– Változatos szakköri és sportfoglalkozások biztosítják a tehetséggondozást, a szabadidő tartalmas eltöltését.

– Hitoktatásban minden tanuló a saját vallásának megfelelően részesül, az órarendbe beépítve. Leendő 1. osztályos tanítványaink – a svájci Erlinsbach gyülekezetének jóvoltából – idén is ingyen kapják tankönyveiket.

Iskolai nevelésünk Isten igéjére építkezik. Éppen ezért törekszünk arra, hogy szeretettel, de ugyanakkor a szükséges rend megtartásával, a keresztyén értékek megbecsülésére neveljük tanulóinkat. Szeretettel várunk minden érdeklődőt:

UJJ MÁRIA és DÉRNÉ CSEPREGI KLÁRA tanítónők

A beiratkozás időpontja:
2011. április 28–29., 8.00–17.00 óra

Helye: Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola
és Gimnázium (I. emelet, 105-ös terem)

Szülők Klubja

A szülők közösségének lelki formálása is a mi nevelői feladatunk, misszióink. Ebben a tanévben a Szülők Klubjának megszervezésével kívántunk segíteni azon szülőknek, akik meg akarják ismerni, hogy milyen értékrend szerint neveljük, tanítjuk gyermekeiket. Beszélgetésekre gondolunk, az alábbi témákban:

- Hogyan szeressem okosan a gyermekemet?
- Nevelési tanácsadás kis és nagy gyermekek szüleinek
- Az együttélés örömei, nehézségei. A válás és a gyermek
- Felvilágosítás, szexuális nevelés
- Nemet mondani

- Miért szép? Zene, képzőművészet, irodalom
- Titkos társaink a nevelésben stb.

A Szülők Klubjának első foglalkozására ezzel a levéllel szólítottam meg, hívtam a szülőket: „Mindenkinek a szülőket vádolja nemcsak a fiatalok gondolataiért, hanem azokért a gondokért is, amelyeket a

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ fiatalok okoznak a társadalomnak. De ki segít a szülőknek, hogy jobb eredményre nevelhessék gyermekeiket? Honnan tudhatják meg, hogy mit csinálnak helytelenül és mit lehetne másképp tenni?

A szülőket vádolják, de nem képezik. Talán Ön is keresi a kiutat, mint sok, gyermeke problémái miatt tanácstalan szülő. Amennyiben egy probléma megoldatlan marad, az a gyermek későbbi életében bármikor újra előkerülhet, akár továbbtanulásról, munkáról, párkapcsolatról, egészségről van szó.”

Az első alkalmat még követte három. Decemberben a gyermeknevelés arany szabályait gyűjtöttük össze, januárban tudatosítottuk, hogy minden ember egyszeri és páratlan személyiség, akinek – a temperamentum szempontjából – a bölcsőtől fogva megvannak a maga adottságai. Ez a magyarázata annak is, miért nem lehet a nevelés során merev séma szerint eljárni. Februárban a kamasz (kamaszodó) gyermekek szüleinek próbáltunk segíteni. Mert elkél a segítség! Minden szülő megéli azt a keserves időszakot, amikor úgy érzi, nem tud szót érteni a gyermekével. Eljön az idő, amikor dő-

benten néz a lányára, fiára, mert mintha kicserélték volna az ő aranyos, kedves gyermekét. Hangulatingadozással, megközelíthetetlen természettel találják itt szembe magukat. Úgy látják, a gyerek egyre rosszabb szokásokat vesz fel, szörnyű divatot követ, piercinggel újít, cigarettához nyúl. Szemlátomást lusta, trehány, s ha a szülő óvón szeretgetni akarja, reflexből visszautasítja: „Anyu, neee!” De azért nekik, kamaszoknak sem könnyű!

A következő alkalom témáját még mindig a kamaszok adják. Folytatjuk a beszélgetést, nem titkoljuk kudarcainkat, de erőt merítünk örömeinkből, amit egy vagy több kamaszsal való találkozás és foglalkozás nyújthat.

Minden szülő fontosnak tartja gyermeke boldogulását, szeretné, hogy megállja helyét az életben. Az alábbi Marion E. Kinneman-idezzel hívok másokat is a beszélgetésekre:

Boldogmondások szülőknek

– Boldog az a szülő, aki nem hasonlítgatja gyermekét másikhoz, mert mindegyik értékes a saját növekedési ütemében.

– Boldogok, akik megtanultak nevetni, mert ez a gyermekek világának zenéje.

– Boldogok és érettek azok, akik harag nélkül tudnak nemet mondani, megadva ezzel a gyermeknek a határozott döntések biztonságérzetét.

– Boldogok, akik a következetesség ajándékát bírják, mert ezzel megkönnyítik a gyermeknek.

– Boldogok, akik elfogadják a növekedéssel járó ügyetlenkedéseket, mert ők különbséget tudnak tenni a megrongálódott bútorok és a sérült személyiség között.

– Boldogok, akik taníthatóak, mert a tudás megértést hoz, a megértés pedig szeretetet.

– Boldogok azok a férfiak és nők, akik szeretetet tudnak adni akkor is, ha sötét a láthatár, mert ezzel a legnagyobb ajándékot adják egymásnak, gyermekeiknek és egyre táguló körben embertársaiknak.

FEHÉR BORBÁLA
igazgató

Tehetség gondozás

„Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elment idegenbe.” [Mt 25,15]

Az osztályfőnökeink minden félév végén egy szempontsort kapnak ahhoz, hogy elkészítsék, összegezzék az eltelt hónapok legfontosabb eredményeit, eseményeit. A 2010/2011-es tanév első félévéről készítendő beszámoló egyik pontja volt a tehetség gondozás. Iskolánkban nagy hangsúlyt helyezünk arra, hogy a gyermekekben meglévő adottságokat, képességeket, ajándékokat a felszínre hozzuk. Keresztyén pedagógusokként azt valljuk, hogy minden diák tehetséges valamiben, mindegyik kapott valamit az Úrtól.

Nehéz egyetlen mondatban meghatározni a tehetség fogalmát, még a kutatók körében sincs egyértelmű álláspont erről, de azt senki nem vitatja, hogy a tehetség érték. A tehetségek viszik vállukon – többek között – a társadalmat, a kultúrát, a tudományt. Sok mindenben lehetünk mi, felnőttek és lehetnek a gyermekek tehet-

ségesek. Nekünk, tanároknak az a feladatunk, hogy lehetőleg minél előbb felismerjük és gondozzuk őket.

„A tehetség egy piramis mentén mutatkozik meg. Aki csak a piramis tetejére koncentrál, az elveszíti az egészet. Olyan piramist még nem épített senki, ami a tetején kívül mást nem tartalmazott volna. A piramis csak akkor áll, ha van neki alja is, tehát a legtehetségesebb gyermek csak akkor fog megnyilvánulni, ha a kevésbé tehetséges gyermek is kap valami többletet, olyan biztatást, amitől ő még további

energiát tud befektetni a neki jutott adománynak a kifejlesztésében és emiatt juthat a piramis tetejére. A piramis mindig piramis marad, azaz nem jut el a tetejére mindenki, sőt oda csak nagyon kevesen jutnak el. De mindenkinek van esélye erre.” (Csermely Péter)

Arra törekszünk, hogy minél több gyermekünk minél több piramisra jusson fel. Az a célunk, hogy a tanórákon változatos feladatokkal és módszerekkel mindenkihez eljussunk az Úrtól kapott lehetőségeket. Ezen kívül számos szakkört, felkészítő foglalkozást szervezünk diákjainknak, hogy ismereteiket, készségeiket, képességeiket továbbfejleszthessék. Ebben a tanévben egy további remek lehetőség nyílt a tehetséges tanulók számára: kiválóságukat megmutathatták tanáraik, szüleik előtt a Székács-gálán is.

Jól teljesítő tanulóink számos versenyen összemérték tudásukat az elmúlt hónapok során is. Táblázatunk (ld. 21. oldal) a tanév jelentősebb eredményeit mutatja.

Illusztráció

CSICSELY SZILVIA
igazgatóhelyettes

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

VERSENY MEGNEVEZÉSE	RÉSZTVEVŐ NEVE, HELYEZÉSE	FELKÉSZÍTŐ TANÁR NEVE
A Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium Faludy György születésének 100. évfordulója alkalmából rendezett szavalóversenye	Horváth Tímea (12/4) 3. hely	Dénes Éva
Természetismereti vetélkedő (Kardoskút, Fehér-tó napja)	Szilágyi Kristóf, Szabó Tamás, Jelinek Alexandra (8/6) és Veres Bence (7/6) 3. hely	Feketéné Erhardt Ildikó
Kistérségi Biológiaverseny	Veres Bence (7/6) 3. hely	Feketéné Erhardt Ildikó
Szalay Sándor Emlékverseny (Nyíregyháza) fizika	Szűgyártó Ádám (12/4) és Vincze Délia (11/6) 2. hely Krámli Lola (10/6) és Gyapjas Krisztián (9/4) különdíj	Csiffári Mária
VI. Országos Koráléneklési Verseny (Albertirsa)	Bacsur Zsófi (4. b) bronzminősítés	Domjáné Szólik Anikó
Dél-békési Szónoklatmondó Verseny	Pribelszki Norbert (8/6) 2. hely	Csomor Józsefné
Regionális Angol Országismereti Verseny	Jelinek Alexandra, Laskai Zsanett és Szilágyi Kristóf (8/6) 3. hely	Bacsurné Nagy Ildikó
Országos, evangélikus iskolák közötti meseíró verseny	Jancsó Jonatán (4. a) 1. hely Kecskeméti Krisztina (6. a) 2. hely	
First Lego League 2010 Robotikaverseny (Budapest) regionális forduló	Kishonti Pál, Szabó Annamária (6. b), Lazanyecz György, Szabó Tamás és Szabó Zoltán (9/6) 3. hely	Antal László
Arany Dobókocka Városi-területi Matematikaverseny	Veres Bence (7/6) 2. hely Szemenyei Mónika (5. a) 3. hely Szabó Annamária (6. b) 4. hely Szilágyi Kristóf (8/6) 5. hely	Patakiné Tóth Mária Wittmann Edit Patakiné Tóth Mária Patakiné Tóth Mária és Horváth Attiláné
Szent-Györgyi Albert Történelmi Tanulmányi Verseny (II. forduló után)	Magon Lilla (8/6) 1. hely Jelinek Alexandra és Laskai Zsanett (8/6) 3. hely	Deák Péter
Justh Zsigmond Városi Vers- és Prózamondó Verseny	Sarkadi Krisztina (10/6) 2. hely Horváth Tímea (12/4) 3. hely	Oláh Rita Dénes Éva
Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei Helyesírási Verseny	Ágoston Bernadett (7/6) 2. hely Zsikai Vilma (5. a) 1. hely	Koncsek Árpádné Csomor Józsefné
Curie Területi-megyei Kémiaverseny	Veres Bence (7/6) 2. hely	Wittmann Edit
Zrínyi Ilona Megyei Matematikaverseny	Veres Bence (7/6) 2. hely	Fórizs Ibolya
Területi Idegen Nyelvi Verseny (angol)	Szemenyei Mónika (5. a) 2. hely	Bacsurné Nagy Ildikó

Minden Kedves Olvasónak és családtagjaiknak áldott feltámadási ünnepet kíván az Orosházi Evangélikus Egyházközség!

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Országos Kölcsey-verseny iskolánkban

A Magyar Kultúra Napja és Kölcsey Ferenc Himnuszának megszületése alkalmából a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium a 2010/2011. tanévben kilencedik alkalommal hirdette meg a Kölcsey Ferenc Versmondó Versenyt, Rajzpályázatot és Népdaléneklési Versenyt az ország evangélikus oktatási intézményeiben tanulók, az orosházi diákok és a határon túli, nagykarolyi testvériskola diákjai számára. A képzőművészeti pályázathoz fotópályázat is kapcsolódott, melyben a versenyzők szűkebb hazájuk természeti szépségeit örökítették meg. A szavalóversenyre és a rajzpályázatra 7–12. osztályos, az énekversenyre pedig 5–12. osztályos tanulók jelentkezhettek.

A szavalóversenyen a kötelező vers Kölcsey Ferenc Himnusza volt. A szabadon választott verssel pedig Reményik Sándor evangélikus költőről emlékeztek meg, így a jeles alkotó egyik versének tolmácsolása volt a tanulók feladata. Az énekesek kötelező dala I. kategóriában (5–6. o.): *Szárnya, szárnya, szárnya a madárnak*; II. kategóriában (7–8. o.): *Szépen úszik a vadkacsa a vízben*; III. kategóriában (9–12. o.): *Kit virágot rózsám adott* című művek előadása volt. A rajzpályázaton a tanulók egy Himnusz-illusztrációval vagy egy reformkori épületről készített festményrel/grafikával, illetve egy korabeli ruhatervezésével pályázhattak. A beküldött munkákat az iskola dísztermében tekinthették meg az érdeklődők.

A versenyen az ország számos evangélikus iskolája képviseltette magát: Berzsényi Dániel Evangélikus Líceum (Sopron), Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ (Győr), Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium és Deák Téti Evangélikus Gimnázium (Budapest), Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium (Bonyhád), Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium és Pedagógiai Szakközépiskola (Miskolc), Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium, Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma, valamint a Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda (Szarvas) és az Alberti Evangélikus Általános Iskola. Szép számmal képviseltették magukat a helyi iskolák is, így a Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskola, a Liszt Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, az OVÁI és PSZI Székelyintézménye mellett a Vörösmar-

ty Mihály, a Czina Sándor, valamint az Eötvös József Tagintézmények. A résztvevő iskolák sorát gazdagították a Nagykárolyi Elméleti Líceum tanulói is. Az ének- és szavalóversenyre összesen 66 diák jelentkezett, a rajzpályázatra 127 tanuló küldte el munkáját.

A verseny a hagyományokhoz híven igazgatói köszöntéssel indult. Ezután a szakavatott zsűri és a hallgatóság előtt kezdetét vette a megméretetés, ami felémelő pillanatokot tartogatott a közönségnek. A szép szavak és éneklések után az eredményhirdetés izgalmas percei következtek. A versenyzők teljesítményét a zsűrielnökök minősítették. A szavalók 7–8. kategóriájában Vetésiné Petrányi Erzsébet (a Kossuth Lajos Közoktatási Intézmény nyugalmazott magyartanára), a 9–12. kategóriában: Varga Zoltán (a Magyar Rádió munkatársa); az éneklők 5–12. kategóriájában Riczáné Muzsik Ibolya (az Orosházi Liszt Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény nyugalmazott igazgatója) értékelt. A képzőművészeti alkotásokat Szelényi Katalin (az Orosházi Képtár munkatársa) értékelte. A zsűri tagjainak nehéz dolga volt, ezt bizonyítja, hogy esetenként több első díj is kiosztásra került. A hazaindulás előtt a vendéglátó intézmény iskolalelkészének, Ribárszki Ákosnak áldását fogadhatták a vendégek.

Felemelő pillanatokot élhettek át mindazok, akik részt vettek a rendezvényen. Reménység szerint jövőre ismét lehetőség nyílik ilyen formában is megünnepelni a Magyar Kultúra Napját, de addig se feledjük Kölcsey üzenetét: „Négy szőcskát tűzenek, vésd jól kebeledbe, s fiadnak/hagyd örökül, ha kihúnysz: A HAZA MINDENELŐTT”.

OLÁH RITA
magyartanár

Az alábbiakban a díjazottak népes táborába kerül felsorolásra:

SZAVALÓVERSENY

7–8. osztályosok:

1. díj: Vági Levente (Deák Téti Evangélikus Gimnázium, Budapest)
2. díj: Vastag Viktor (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium, Bonyhád)
3. díj: Horváth Dorina (OVÁI és PSZI Eötvös József Tagintézmény, Orosháza)

Különdíj: Pribelszki Norbert (Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

Az Országos Egyház különdíját kapta: Vági Levente (Deák Téti Evangélikus Gimnázium, Budapest)
9–10. osztályosok:

1. díj: Fekete Zoltán (Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ, Győr)
2. díj: Sarkadi Krisztina (Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)
3. díj: Enyedi Bálint (Nagykárolyi Elméleti Líceum)

Különdíj: Kalinka Ágnes (Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium és Pedagógiai Szakközépiskola, Miskolc)

Az Országos Egyház különdíját kapta: Győri Dani Dávid (Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskola, Orosháza)
11–12. osztályosok:

1. díj: Bereczki Bianka (Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskola, Orosháza)
  2. díj: Beély Boglárka (Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma)
  3. díj: Németh Bence (Berzsényi Dániel Evangélikus Líceum, Sopron)
- Különdíj:* Kolarovszki Eszter (Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium és Pedagógiai Szakközépiskola, Miskolc)

Az Országos Egyház különdíját kapta: Palacsik Kinga (Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

NÉPDALÉNEKLÉSI VERSENY
5–6. osztályosok:

1. díj: Homoki Adél (Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma)
2. díj: Tóth Kristóf (Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma)
3. díj: Bacsur Fanni (Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

Az Országos Egyház különdíját kapta: Czefernek Dorottya (Liszt Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Orosháza)
7–8. osztályosok:

1. díj: Csoltói Gergely (Berzsényi Dániel Evangélikus Líceum, Sopron)
2. díj: Bukovinszky Alíz (Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Óvoda, Szarvas); Madarász Dóra (Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, Oh.)
9–12. osztályosok:

1. díj: Bősze Veronika (Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ, Győr); Gaál Eszter (Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium); Garai Laura (Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma)

Különdíj: Kőrösi Szabó Eszter (Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium); Németh Ibolya (Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskola, Orosháza)

Az Országos Egyház különdíját kapta:

Katz Fruzsina (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium, Bonyhád); Enyedi Anna Regina (Nagykárolyi Elméleti Líceum)

K É P Z Ő M Ű V É S Z E T I P Á L Y .
„Himnusz-illusztráció”
7–8. osztály:

1. díj: Janecskó Liliána (Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda, Szarvas)

2. díj: Vass Nikolett (OVÁI és PSZI Czina Sándor Tagintézmény, Orosháza)
9–12. osztály:

1. díj: Vass Nikolett (Evangélikus Egyház

Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma)

„Reformkori épületekről készített festmények és grafikák”
7–8. osztály:

1. díj: Verasztó Ádám (OVÁI és PSZI József Attila Tagintézmény, Orosháza)

2. díj: Szitó Roland (Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda, Szarvas)
9–12. osztály:

1. díj: Takács Anna (Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiuma)

„Ruhaterv színházi bemutatóra”
7–8. osztály:

1. díj: Bálint Szonja Zoé (Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium)

2. díj: Sebestyén Blanka (Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium)

3. díj: Farkas Fanni (Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ, Győr)

Különdíj: Csonka Blanka (Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ, Győr)
9–12. osztály:

1. díj: Séllei Dominika (Székács József Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

2. díj: Berta Vivien Kitti (Székács József

Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

Különdíj: Debreceni Evelin (Székács József Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

„Szűkebb pátriám természeti szépségei”
7–8. osztály:

1. díj: Borbély Petra (Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda, Szarvas)
9–12. osztály:

1. díj: Szabó Zoltán (Székács József Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

2. díj: Nemes Ádám (Székács József Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

3. díj: Tóth Henrietta (Székács József Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

„Szociofotó”

Különdíj: Nagy Bálint (Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium)

„Épületfotó”

Különdíj: Anik Vivien (Székács József Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza)

XX. Országos Evangélikus Hittanverseny

Iskolánkban idén is megrendezésre került az Országos Evangélikus Hittanverseny városi fordulója. A megméretésen minden évfolyamunk, osztályunk képviseltette magát a kis elsősöktől egészen az érettségire készülő 12.-es korosztályig. Külön öröm volt számunkra, hogy idén számos külső iskolából érkezett csapat is megtisztelte a versenyt, igazán szép eredményeket elérve, hála felkészültségüknek és felkészítő tanáruk lelkiismeretességének. Így köszöntöttük magunk között a Vörösmarty (4 csapat), a József Attila (4 csapat), az Eötvös iskola (1 csapat), a Táncsics Mihály Gimnázium (1 csapat), illetve Bánkiné dr. Borbély Mária versenyzőit.

A kiírt verseny 3 részletben került lebonyolításra, először az alsós, majd másnap a felsős diákok, legvégül pedig a gimnazisták kerültek sorra. Mindhárom alkalom – egy lelki bevezető után – Fehér Borbála igazgató köszöntő szavaival kezdődött, majd bemutatkoztak a zsűri elnökei. Úgymint: Lászlóné Házi Magdolna és Lázárné Skorka Katalin lelkésznők.

A verseny idén „Mesterségek, foglalkozások a Bibliában” címmel került kihirdetésre. A diákok 4 fős, vegyes csoportokban, az előre meghatározott bibliai történeteken keresztül ismerkedtek meg közelebbről a korabeli mesterségekkel, majd adtak számot tudásukról egy játékos verseny formájában.

A városi forduló egyúttal selejtező is volt, hiszen a két legjobb alsós és felsős csapat részt vett a március 11-én, Békéscsabán megrendezett területi versenyen. Minden csapat példamutatóan készült, ami legjobban a felsős korosztálynak sikerült, hiszen az előkelő első helyet szerezték meg, képviselve így a várost és iskolánkat az április elején megrendezésre kerülő piliscsabai országos döntőbe.

Bár hivatalosan hittanverseny a megnevezés, valójában mégsem egy versenyről van szó, hiszen közöttünk nincsenek nyertesek vagy vesztesek. Résztvevők vannak, diákok, akik egytől egyig már győztesnek érezhetik magukat, hiszen készüléskorán a legszentebb üggyel, Isten igéjével foglalkozhattak.

Így kívánom most – az olvasók nevében is – minden versenyző életére Isten áldását.

RIBÁRSZKI ÁKOS
iskolalelkész

A megyei versenyre továbbjutott diákok:

ALSÓS ÉVFOLYAM

Csapat I.: Mándi Boglárka,
Podhorszky Viktória Anna,
Tóth Laura, Madarász Noémi
Csapat II.: Madarász Laura,
Mlinarics Sára, Mándi Anita,
Bacsur Zsófi

FELSŐS ÉVFOLYAM

Csapat I.: Szabó Annamária,
Hajdu Rózsa, Jelinek Alexandra,
Nagy Tamás
Csapat II. (megyei első helyezett):
Bacsur Fanni, Madarász Dóra,
Hack Dóra, Galodai Bence

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Dobar den! – Jó napot kívánok!

A Comenius-program keretében március 8. és 12. között Bulgáriába látogattunk. A pályázat elsődleges célja az, hogy nyolc ország együttműködésében megismerjük egymás kulturális értékeit, ezen belül is azokat, amelyeket a világörökség részének nyilvánítottak.

Nagy izgalommal vártuk az indulást, hiszen egy olyan ország életébe, kultúrájába nyerhettünk betekintést, amelyről szüleinktől, idősebb hozzátartozóinktól több anekdotát is hallhattunk: a rózsaoaj és a jellegzetes – a miénkkel ellentétes – helyeslő és tagadó fejmozdulatok egyikből sem hiányoztak.

A szófiai reptéren Nesa Braikova, a bolgár házigazda várt minket. Mivel aznap délután volt egy kis szabadidőnk, vettünk egy várostérképet, és elindultunk felfedezni a környéket. Igazán szívemelengető érzés volt rátalálni – a szállodától néhány sarokra – a Kossuth Lajos és Petőfi Sándor utcákra, valamint a Sziget kávézóra, ahol magyar feliratok és utca névtáblák lógtak a falon!

Másnap reggel első úti célunk a szófiai Vitosa-hegy lábánál álló középkori ortodox Boyana-templom volt, amely első-sorban az 1259-ből származó freskói révén vált világhíressé. A falakon összesen 89 jelenet és 240 emberi alak található.

Igazán különleges élmény volt a közel 800 éves falak és freskók látványa! Következő utazásunk a Szófiától 65 km-re, délre fekvő Rila-kolostorhoz vezetett, melynek megalapítója – a hagyomány szerint – a Szófia környékén született Szent János. A kolostor mai képét a 19. században nyerte el. Kívülről masszív, négy emelet magas kőfalak tűnnek a látogató szemébe, melyeket kisebb-nagyobb ablakok törnek meg. A kolostor udvarán a Szent Szűz Születése főtemplom áll. A négyemeletes kolostorépületekben mintegy 300 szerzetesi cella található, a lakrészek között négy kápolna helyezkedik el. A szeles, hideg idő dacára sokáig bolyongtunk a kolostor udvarán, hisz nem mindennapi látványban volt részünk.

A keddi napot Banskoban fejeztük be. A város a Pirin-hegységben található, a fővárostól délnyugatra, 145 km-re. Számos vízesésével, barlangjával, hegyi tavcskájával, változatos sziklaképződményeivel nemcsak Bulgária legnagyobb és legszebb Nemzeti Parkja, hanem az „UNESCO Világörökség” címet is elnyerte. Az utóbbi pár év alatt Kelet-Európa egyik legmodernebb téli sport- és üdülőközpontjává nőtte ki magát. A síliftből és a hegycsúcsról fantasztikus panoráma tárul elénk.

Mikor azt gondoltuk, hogy ezeket az élményeket már nem lehet tovább fokozni, megérkeztünk Vratsába. A város Bulgária északnyugati részén fekszik, a Vrachanska Planina-hegy lábánál. A szálloda előtti téren áll Hristo Botev szobra, aki a bolgárok „Petőfije”, nemzeti hőse: költő és forradalmár. A csütörtöki és pénteki napot ebben a városban, illetve a Hristo Botev középiskolában töltöttük, ahol a résztvevők előadták prezentációikat – diákjaink a Hortobágyról készítették bemutatót.

A búcsúest jellegzetes, ízletes bolgár ételekből összeállított vacsorával kezdődött, majd zenés-táncos mulatsággal fejeződött be.

A Bulgáriában eltöltött hat nap során szép helyeken jártunk, több specialitást megkóstoltunk, ellestünk néhány tánclépet és megtanultunk pár szót is (blagodarja = köszönöm, dobar den = jó napot kívánok). A bemutatott prezentációk segítségével minden nemzet elrepített bennünket egy kicsit a saját hazájába. A programsorozat befejező állomása Szlovákia lesz, ahová április elején utaznak iskolánk képviselői. Reméljük, nem kell sokat várnunk arra, hogy egy újabb Comenius-program részesei lehessünk!

DÉNES ÉVA

Bulgáriában jártunk

Beszámoló az utazásról diákszemmel

A Comenius-program keretén belül iskolánk is részt vesz egy 8 ország közötti együttműködésben, melynek témája: a világörökség részei. A program révén volt lehetőségünk eljutni Bulgáriába. (A feldolgozott témánk, melyet egy német nyelvű prezentáció formájában készítettünk el, a Hortobágy volt.)

Hosszas készülődés és szervezés után március 7-én indultunk Szitó Tímea és Dénes Éva tanárnókkal, valamint Oláh Ágnes osztálytársammal. Mivel Ágival még sohasem ültünk repülőn, ez volt számunkra az első felejthetetlen élmény. A szófiai reptéren egy bolgár tanárnő, Nesa már várt minket.

A hétfői szabadprogramot követően kedden két csodálatos műemléket tekin-

tettünk meg, a Boyana-templomot és a Rila-kolostort, melyek szerencsére szintén rákerültek az UNESCO-listára. A hotelben, ahol aznap szálltunk meg, belecseppentünk egy folklórestbe. Itt nagy örömeinkre kicsit belekóstolhattunk a bolgárok nemzeti táncába.

Szerdán Banskoban, a kabinos sífelvonó jóvoltából, egy izgalmas hegymenetet követően a hegytetőről gyönyörködhettünk a havas hegyvidéki tájban. Újabb hosszú buszút után megérkeztünk vendéglátó iskolánk városába, Vratsába. Itt megnéztük a többi ország által készített prezentációkat nemzeti kincseikről, és mi is büszkén mutattunk be egyet a mieink közül. Csikósnak öltözve, karikással csatogtatva igyekeztem megteremteni a

megfelelő hangulatot. A hatás nem is maradt el!

Pénteken először az iskolai énekkar műsorán vettünk részt, majd kicsit a tanórák menetébe is bepillantást nyerhettünk. Még arra is lehetőségünk nyílt, hogy beálljunk a helyi röplabdások közé. Ebéd után visszautaztunk Szófiába, ahol vendéglátóink a főváros nevezetességeihez kalauzoltak el minket.

Így szombaton élményekkel gazdagodva, fáradtan, de boldogan és elégedetten tértünk haza. Új embereket, kultúrákat ismerhettünk meg, és úgy érezzük, nyelvtudásunk is sokat fejlődött. Köszönjük a lehetőséget!

GERGELY EMESE, OLÁH ÁGNES (11/6)

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Beszámoló az iskolalelkészi munkáról

2010. augusztus–2011. március

„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.” [Jn 17,15]

Kedves Olvasó! Egy hálaadással kell kezdenem a beszámolót. Ez a hálaadás pedig egyedül Istennek szól, amiért az orosházi gyülekezet olyan áldott, hogy két oktatási intézménnyel is büszkélkedhet. Az ő segítségével nélkül ez nem valósulhatna meg. Most egy kis betekintést szeretnék nyújtani a kedves olvasónak iskolánk életébe, egészen pontosan: lelki életébe. Lehet, többször felvetődött a kérdés, hogy vajon mi történik az iskola, az óvoda falain belül, hogyan zajlik a gyermekek lelki nevelése, oktatása. Most egy ilyen betekintésre hívok mindenkit a beszámolómban, amit egy igével szeretnék kezdeni: „Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban.” [1Tim 4,12]

Nem véletlen az igeválasztásom, hiszen friss lelkészi diplomával küldött ki a püspök úr a Székács József Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumba, mint az iskoláért felelős, beosztott segédlelkész. Nagy elvárásokat támasztottam magam felé is, hiszen egy ekkora intézmény dolgozóinak, diákjainak és óvodásainak a lelki vezetését felvállalni felelősségteljes feladat.

Így, ezzel a lendülettel indultam neki a 2010/2011-es tanévnek, bízva az iskola vezetése, valamint az egyházközség segítségével, amit ezúton is köszönök. Indulásomkor meghatározó volt a szentelésekre választott ige: „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítlek, meg is segítlek, sőt győzelmes jobбомmal támogatlak.” Azóta is ennek az igének a szellemében és Isten segítségével próbálok végezni a hivatásomat.

Az iskolában tartunk úgynevezett állandó és időszakos lelki alkalmakat mind a diákok, mind a pedagógusok részére. Diákjaink korosztály szerinti bontásban (1–6. osztály és 7–12. osztály) hétfőn, illetve kedden reggel vesznek részt közös, hétindító elcsendesedésen, áhítaton. Ezen felül minden reggelt, napot az osztályfőnökök által a teremben megtartott áhítattal kezdenek. Remek lehetőség ez

arra, hogy lelküket, szívüket elcsendesítve készüljenek az előttük álló napra, feladatokra, kihívásokra. Péntek esténként pedig, a hét levezetéseképpen, filmklubot tartunk, ahol is egy előre kiválasztott, mély mondanivalóval bíró film kerül megtekintésre és megbeszélésre. Továbbá a hetente két alkalommal megtartott hittanóra is lehetőséget nyújt a lelki beszélgetésekre, lelki nevelésre.

Pedagógusaink, óvónőink lelki nevelésére is nagy gondot fordítunk. Előbbiek hétfőn reggel, utóbbiak szerdán délelőtt hallhatják Isten igéjét. Nemkülönben az ovisok, akik heti egy alkalommal óvodai hittanóra keretein belül találkozhatnak a bibliai történetekkel.

Időszakos alkalmaink az ünnepekhez kapcsolódó kötelező istentiszteletek, csendesnapok. Ez utóbbiak különösen is népszerűek a diákok körében. Az őszi, illetve tavaszi csendesnap – mint neve is mutatja – lehetőséget ad az elcsendesedésre. Rohanó világunkban, a tanulás körforgásában erre diákjainknak is nagy szükségük van. Ilyenkor három korcsoportban (1–5. osztály, 6–8. osztály és 9–12. osztály) egész délelőttön át különféle programokon vehetnek részt, úgymint bábozás, előadás, filmnézés, kézműveskedés, illetve a meghívott vendég előadását követő beszélgetés. Majd együttlétünket közös, úrvacsorás istentisztelet zárja le.

Tavaly októberben először rendeztük meg a „72 óra kompromisszum nélkül” című európai uniós projektet az iskolánkban, ahol embertársaink és a teremtet világ iránti felelősségre hívtuk fel ovisaink és tanulóink figyelmét három napon keresztül.

Október 31-én reggel az iskola ajtajára kitűzött 95 pont köszöntötte a tanulókat, majd korhú ruhákba öltözött ágostai szerzetesek és búcsúcédula-árusok hozták hozzánk közelebb a reformáció szellemiségét.

Az adventi időszakban, hétfőről hétfőre meggyújtottuk a közös adventi koszorú gyertyáit, a lépcsőn körbeállva énekléssel, elcsendeséssel, áhítattal. Igazán különleges érzés átélni, hogy 600 gyermek a lépcsőt körbeállja, s együtt énekliz az adventi énekeket. Az adventi időszakot iskolánkban a karácsonyi műsor zárta le, ahol a tanulók egy nagyon

színvonalas betlehemes előadással rendeztették meg társaikat és tanáraikat.

A konfirmációi oktatást – folytatva a tavaly megkezdett rendet –, idén is két évesre terveztük. A 6. évfolyamos tanulók a hittanóra keretein belül készülnek a konfirmációi vizsgára, elsajátítva Luther Márton kiskatáját és egyházunk legfontosabb tanításait. A 7. évfolyam évközi konzultációkon vesz részt a májusi konfirmációi istentisztelet előtt. Itt megismerkednek az egyházi tisztségekkel, lelkészekkel, istentiszteleti formákkal, ifjúsági táborokkal, tagintézményeinkkel és az egyházi hivatal működésével. Ennek az évnek célja az elméleti tudás mellé a gyakorlat megszerzése.

A második félév első nagy eseménye a városi hittanverseny megrendezése volt, ahol az evangélikus gimnázium és a városi iskolák tanulói is szép számmal képviseltették magukat. (Bővebb cikk erről az újság 23. oldalán található.)

A böjti időszak minden hívő ember számára nagyon fontos. Elcsendesedni, megállni Isten színe előtt. Vele készülni húsvét ünnepére, megváltásunk csodás titkára. A böjti remek lehetőséget nyújt arra, hogy átgondoljuk eddigi életünk dolgait. Mi az, amiről lemondok, mi az, amit Istennek köszönhetek, mit jelent Ő az életemben? A böjt másik lehetősége Isten akaratára tudatosan hangolódni, hogy Istennek kedves életet éljünk: jellemünkben és tetteinkben látszódjék Krisztus. Ezért indultunk el a pedagóguskollégákkal egy úgynevezett lelki zárandókúton, ami a 40 napos böjt minden napjára külön feladatot tartogat. Ezt teljesítve, így elérkezve húsvét ünnepéhez még inkább átélhetjük azt a csodát, amit saját életünk megváltásának nevezünk.

Természetesen az említett programokon kívül számtalan kisebb lelki alkalmon töltődhetnek iskolánk diákjai. Legegyen szó beszélgetésről, áhítatról, hittanóráról, istentiszteletről, a célunk, hogy minél jobban megismertessük őket Isten szeretetével, hogy meglássák: érdemes ebben a világban keresztyénként élni. Sőt, csak úgy érdemes!

RIBÁRSZKI ÁKOS

Rövid hírek

Istenfélők közössége az Ezüstfenyő Otthonban

Minden hónapban egy alkalommal meglátogatjuk Isten igéjével az Ezüstfenyő Otthonban lakó idős testvéreket, akik nagy szeretettel és örömmel jönnek az alkalmainkra, ott énekel, imádsággal magasztaljuk Istent, és lelkesen hallgatják a szentigét. Általában a hónap 1. csütörtökjén jövünk össze, de rugalmasak vagyunk abban, hogy ne akadályozzuk az otthon életét. Ebben nagy segítségünkre van Pleskó Józsefné Ibolya testvérünk, aki magára vállalta az alkalmak szervezését, neki ezért a kitartó és szeretetből fakadó munkájáért itt is köszönetet mondunk.

Ó, azok az anyagiak!

„Tiszteld az URat vagyonodból és egész jövedelmed legjavából, akkor bőségesen megtelnek csüireid, és must árad sajtóidból.” [Péld 3,9–10]

Tapintatos szeretettel felhívjuk arra a figyelmet, hogy az egyházközség anyagi működését csak és kizárólag a gyülekezet tagjai biztosítják a már ismert és többször ismertetett három forrás segítségével:

1.) istentiszteleti offertórium; 2.) egyházfenntartói járulék (régiben egyházi adó); 3.) adomány.

Az idézett szent ige egy fontos menyeyei – földi, azaz isteni – emberi kölcsönösségre hívja fel a figyelmet. Aki adakozásával tudatosan fejezi ki Isten iránti tiszteletét, annak Isten gazdag áldást, jólétet ígér.

Hogyan lehetnek gazdagok az istentelenek? Egyszerű: a sátán is megjutalmazza az övéit, és zseniális trükkökkel segíti a nagy pénzügyi manipulációkat és manipulátorokat. De ne akarjunk cserélni velük, hanem maradjunk annál a gyönyörű igei kijelentésnél, amit ugyancsak a Példabeszédek könyvében találunk meg a 30,8–9. versekben: „Se szegénységet, se gazdagságot ne adj nekem! Adj annyi eledelet, amennyi szükséges, hogy jóllakva meg ne tagadjalak, és ne mondjam: Kicsoda az Úr? El se szegényedjek, hogy ne

lopjak, és ne gyalázzam Istenem nevét.” Köszönjük mindenkinek adakozó szeretetét, amellyel segíti az egyházközség életét!

Orosházát zombai evangélikusok alapították

Idén a településalapítási ünnepnap éppen húsvét vasárnapjára, április 24-ére esik, ezért templomunk kertjében emléktáblán megörökített elődeinkre április 17-én emlékezünk meg. Két előttünk járó testvérünkre emlékezünk emléktábla avatásával egybekötve: Gyöngyösi Vilmos lelkészre (1915–1995) és Molnár Imre (1877–1931) tanítóra. A megemlékezést Koszorusz Oszkár egyházmegyei felügyelő, helytörténész tartja, 2011. április 17-én, közvetlenül a virágvasárnapi istentisztelet után (ekkor az úrvacsora elmarad). Ez a 20., s egyben utolsó alkalom, hogy emléktáblát helyezünk el a templomkertben.

Rákász Gergely ismét Orosházán

Örömmel tesszük közzé már jó előre, hogy 2011. május 29-én, vasárnap, 19 órai kezdettel ismét gyönyörködhetünk Rákász Gergely orgonaművész előadásában. Nagyszerű és gyönyörű alkalom lesz, melyről a művész ezt írta: az országosan futó Gershwin–Ravel–Strauss látványkoncertre kerül sor. Jegyek kaphatóak lesznek a Lelkészi Hivatalban is.

Kerületi Missziói Találkozó – Újra Bonyhád

Szeretettel felhívjuk a kedves gyülekezeti tagok figyelmét, hogy a kerületi missziói nap idén is Bonyhádron lesz. Megfelelő létszám esetén buszjáratot szervezünk. A jelentkezők összeírását a húsvéti ünnepek után kezdjük. A missziói nap időpontja: 2011. május 28. szombat. Akik már voltak, bizonyára szívesen jönnek. De mindenkit szeretettel bízunk!

Konzultáció az Alkotmányról

2011. február 14–15-én a Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának Irodája és a PPKE JÁK Jean Monnet Centre of Excellence szervezésében „Az egészséges környezethez való jog és a jövő nemzedékek érdekeinek képviselője a készülő magyar Alkotmányban” című konzultációra került sor. A rendezvényen Gáncs Péter a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke is előadást tartott, melynek témája „Felelős teremtmény-

társá nevelés a prevenció jegyében, avagy a faültetők reménysége” volt.

Reménykedünk abban, hogy sok keresztyén testvérünk vette felelősséggel a címére kiküldött kitöltendő nyomtatványt a leendő Alkotmánnyal kapcsolatosan. Tudjuk, hogy nagyon nehéz megszokni a felelős és felnőtt politikai magatartást, mert a kádári szocializmus idején szocializálódtunk és nevelkedett réteg – tisztelet a kivételnek – nem készülhetett fel a felelős politikai gondolkodásra, megszokta, hogy a feje felett döntenek, elvtársi érdekek szerint. A közeli jövő reménységei a szabadságban növekvő generációk tagjai, akiknek gondolataik is vannak, és azokat meggyőző módon el is tudják mondani.

Gyülekezeti életünk honlapon

A kezdőlap után a gyülekezeti élettel kapcsolatosan 12 kattintási lehetőség van: Múltunk, Hivatal (plusz linkekkel), Pályázatok, Istentiszteleti alkalmak, Intézmények (további lépési lehetőséggel az intézménybe), Leánygyülekezetek stb.

Megtalálható minden Harangszó újságunk az összes írásával együtt, könynyedén, gyorsan, jól olvashatóan.

Külön nagy értéke a honlapnak, hogy az Igehirdetések linknél 2008. augusztus 31. óta minden vasárnapi és ünnepnap igehirdetés meghallgatható (egy-két kivétel van, amikor a technika ördöge kicsúfolt bennünket).

Nagy szeretettel ajánljuk tehát minden kedves érdeklődő figyelmébe honlapunkat a <http://oroshaza.lutheran.hu/> címen. Ha nagyszülőknek gond az internet kezelése, a kis unoka pillanatok alatt segít.

Győry Vilmos Evangélikus Szeretetszolgálat

Gyülekezetünk e másik munkaága 2008. január 1-jével nyitotta meg kapuit. A szeretetszolgálat által nyújtott lehetőségek: házi segítségnyújtás, étkeztetés, idősek klubja. Nyitva tartás: hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 óra között. További információ Lócziné Krajczár Emesétől kérhető a 06 20/770-0457 mobilon vagy a helyszínen, a gyülekezeti házban (Orosháza, Thék Endre u. 2.).

A hit mosolya

Két teológus beszélget:

– Tudod, hogy mit osztott szét a jó Isten a legigazságosabban, mindenki megelégedésére?

– Nem...

– A bölcsességet. Vagy talán hallottál már valakit is azért panaszkodni, hogy keveset kapott belőle?

Éjszaka a sötét országúton kivilágítatlan kerékpárral közlekedik a pap. A rendőr megállítja a szabálytalankodót:

– Tudja, hogy tilos és életveszélyes világitás nélkül közlekedni éjszaka? Most 5000 forintra megbüntetem.

– De nekem nem történhet bajom, biztos úr! Isten velem van és vigyáz rám.

– Úgy? Szóval ketten vannak? Akkor 10 000 forint a bírság!

Amikor egyszer újra spenót került az asztalra, és mellé még imádkozni is kellett, Pisti őszintén, szívből fohászkozott: „Édes Jézus, légy vendégünk, edd meg, amit adtál nekünk!”

Az édesanya ebéd után nagy szelet csokit ad Peti bátyjának:

– Oszd el öcséddel keresztyénhez méltóan!

– Azt hogyan kell csinálni?

– Úgy, hogy a nagyobbik részt neki adod.

– Akkor ossza el ő keresztyén módon!

– Isten mindenütt jelen van és mindent tud – magyarázza a hitoktató.

Karcsi valamit nem ért:

– Akkor miért kérdezte a Paradicsomban azt: „Ádám, hol vagy?”

Kopogtatnak a mennyország kapuján. Szent Péter kikiált:

– Na, mi az?

– Nem mi az, hanem ki az, fiacskám!

– Jó ég! Megint egy magyartanárr!

Pistike megkérdezi az apját:

– Apuci! Van Istennek felesége?

– Dehogy van – feleli a papa –, akkor nem lenne mindenható.

Egy apáca elhatározza, hogy megpróbálja jó útra téríteni a zárda közelében dolgozó építőmunkásokat, mivel igen zavarja fülét az állandó káromkodás. Úgy gondolja, hogy a legjobb módszer, ha az ebédszünetben ő is a munkásokkal eszik, így nem tartja fel őket. Becsomagolja az ebédjét egy zacskóba, és ebédidőben oda megy a munkásokhoz.

– Jó napot, uraim! – kezdi mondandóját mosolyogva. – Ismerik Önök Jézus Krisztust?

A munkások döbbenetesen egymásra néznek, majd egyikük odakiált az arrébb ülő, csoportnyi munkásnak:

– Hé! Ismeritek Jézus Krisztust?

– Miért kérdezed? – kiabálnak vissza.

– Mert itt a felesége az ebéddel!

Dörömbölnek a mennyország kapuján. Szent Péter szendergéséből felébredve odacsoszog kulcsaival a kapuhoz, kinyitja, de nincs ott senki. Gondolja, hogy csak rosszul hallott, visszafekszik. Nemsokára megint dörömbölést hall, odamegy, megint senki. Talán valaki csak szórakozik – gondolja. Ám alighogy visszafordul, újra dörömbölnek, de most az eddigieknél is erősebben. Dühösen kitárja a kaput: ott áll egy lélek.

– Te kopogtál már kétszer is?

– Igen, atyám.

– Csúnya dolog volt ugráltatni engem!

– Nem én tehetek róla, atyám! Lenn az orvosok háromszor is megpróbálták újraéleszteni!

A pap a kerítését szögeli. Egy kisfiú áll ott és vigyorogva bámulja.

– Na, kisfiam, te mire vársz itt?

– Arra, hogy a pap bácsi mit fog mondani, ha az ujjára csap a kalapáccsal!

A falusi lelkész így szól a gyülekezethez:

– Kedves híveim! Van számotokra egy jó és egy rossz hírem! A jó az, hogy van elég pénzünk arra, hogy felújítsuk templomunkat. A rossz hír az, hogy ez a pénz egyelőre még a zsebetekben van.

Négy pap vitatkozik egy teológiai kérdésről. Hárman képviselik az egyik álláspontot, de a negyediknek más a véleménye. Amikor a „renitens” pap kifogy az érvekből, felkiált:

– Uram, tudom, hogy igazam van! Adj valami jelet, hogy így van!

Hirtelen mennydörög egyet az ég.

– Ugyan már, ez csak véletlen! – mondja a három másik.

– Uram, ha igazam van, adj egy nagyobb jelet, hogy a többiek is elhiggyék!

A derült égből lecsap egy villám.

– Ez csak véletlen! – hitetlenkednek a többiek.

– Uram, adj valamilyen félreérthetetlen jelet, hogy meggyőzd a többieket!

Az égből egy mély hang dörög:

– Igaza van!

A három hitetlenkedő pap összenéz, majd az egyikük így szól:

– Jól van, akkor most két vélemény áll hárommal szemben...

Egy ember meghal, felkerül a mennyország kapujába. Ketten már álldogálnak előtte, beáll ő is a sorba. Kijön egy angyal és megszólal:

– Tudjátok, nagyon sokan vagyunk idefenn, ezért Szent Péter kitalálta, hogy csak a gazdag halottakat engedi be.

Előlép az első várakozó:

– Én vállalkozó voltam, és az elmúlt évben 100 millió forintot kerestem!

– Jó, akkor gyere be – mondja az angyal.

Előlép a második:

– Én ügyvéd voltam, tavalý 10 millió forintot kerestem!

– Kerüelj beljebb – mondja az angyal.

– Én tavalý mindössze másfél millió forintot kerestem – mondja szomorúan a harmadik.

– Ó, te szegény – mondja az angyal – és mit tanítottál?

Három jó barátot autóbaleset ér, felkerülnek a mennybe. A kapuban Szent Péter várja őket, és a lelkükre köti, hogy nagyon vigyázzanak, mert a menny tele van kacsákkal, rá ne lépjenek egyre sem. Nagyon elcsodálkoznak, de amikor megnyílik a mennyek kapuja, valóban rengeteg kacsát látnak bent.

Első nap az egyikük rá is lép egy kacsára, fogják őt, összekötik egy borzasztóan csúnya nővel, majd ledobják a Földre, mondván, hogy mostantól vele kell élnen.

Egy másik is, bármennyire vigyáz, két nap múlva ugyancsak így jár, őt is összekötik egy még csúnyább nővel és ledobják.

A harmadik nagyon óvatos, eltelik egy hét, egy hónap, majd egy év is. Egyik nap hoznak egy csodálatos hölgyet, aki okos, szép és csinos, hozzákötik, majd se szó, se beszéd ledobják a Földre. Zuhanás közben már nagyon kíváncsi és megkérdezi:

– Mondd, ugye azzal érdemeltem ki, hogy egy ilyen csodálatos hölgyet szántak nekem, hogy vigyáztam a kacsákra?

Mire a hölgy:

– Rólad semmit sem tudok, én ráléptem egy kacsára.

Isten megteremtette a férfit, és megpihent. Majd megteremtette a nőt, és azóta senki sem pihen.

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Pleskó Józsefné

KERESZTELÉSEK

(3 éven aluli gyermekek)

Keresztes Tibor és Kovács Éva leánya:

VIKTÓRIA 2010. december 19.

Palotás Tamás és Éliás Henrietta fia:

ÁKOS TAMÁS 2010. december 26.

Medgyesi Tamás és Kovács Éva fia:

SÁMUEL 2011. február 5.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

TEMETÉSEK

(2010. december 1.–2011. március 24.)

Dénes Mihály Sándorné (Miszlai Rozália 70) · Farkas Tibor (58) · Kovács Lajosné (Bohus Ágnes 71) · Szabó Sándorné (Cszimadia Lidia Katalin 68) · Szokolai Zoltán János (54) · Szász Imréné (Horváth Emília 82) · Szász Gyuláné (Lakatos Margit 83) · Forján Ferenc (80) · Flach Andrásné (Pabar Margit 55) · Czikora Lajosné (Lukács Emma 80) · Kolárovszki Csaba (23) · Gyömrei Antal (78) · Vida Szűcs Józsefné (Berta Mária 88) · Csepregi Ervin (71) · Kiss János (42) · Cziráki Arnold Józsefné (Árvai Etelka 83) · Hajas József (96) · Szemenyei Antalné (Juhász Julianna 91) · Dr. Perjési László (71) · Cszimadia Lajos (82) · id. Dajka Sándor (85) · Topai Zoltán (82) · Tóth Benedek Imre (87) · Jankó Lajosné (Móroc Rozália 85) · Varga László (75) · Iglói Ferencné (Süle Ilona 90) · Soós Antalné (Fekete Rozália 88) · Méhész Lajosné (Bánki Horváth Jolán 82) · Rideg Ferenc (84) · Berke Kálmánné (Baranyai Margit 74) · Gulyás-Szabó Sándorné (Deák Mária 82) · Zalai Lajos József (81) · Papp Bálint (90) · Szűrszabó Jánosné (Papp Ida 89) · id. Máté Gábor (86) · Szokolai Mihály (78) · Leitner Sándorné (Kocsondi Rozália 71) · Dr. Farkas Pálné (Szűcs-Szabó Julianna 83)

A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ. [1Jn 2,17]

RENDSZERES ALKALMAINK

Vasárnap

- 9.00 óra: családi istentisztelet a György Vilmos-teremben
- 10.00 óra: gyülekezeti istentisztelet (minden hónap 1. vasárnapján úrvacsora)
- 10.00 óra: Típegő Istentisztelet a gyülekezeti házban (minden hónap 2. és 4. vasárnapján)
- 17.00 óra: Reménység Istentisztelet a György Vilmos-teremben

Kedd

- 8.00 óra: Reggeli áhítat a gyülekezeti házban
- 14.00 óra: Fénysugár Nyugdíjas Egyesület a gyülekezeti házban
- 15.00 óra: igei alkalom a klubban

Csütörtök

- 14.00 óra: Fénysugár Nyugdíjas Egyesület a gyülekezeti házban
- 18.00 óra: Istentisztelet a gyülekezeti házban (minden hónap 3. csütörtökjén úrvacsora)
- 19.00 óra: Férfiak sátra a gyülekezeti házban (minden hónap 2. csütörtökjén – nyári időszámítás szerint)

Péntek

- 8.00 óra: Reggeli áhítat a gyülekezeti házban

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2010. november 17.–2011. március 19.

Berta Károlyné	3000 Ft	Dobsa Józsefné	500 Ft	Szabó Erzsébet	2000 Ft
Szabó Józsefné	2000 Ft	Darók Gábor	2000 Ft	Horváth Kálmánné	2000 Ft
Kissné Betkó Katalin	5500 Ft	Ravaszh Béláné	1000 Ft	Szabó Károlyné	500 Ft
Pásztorcsik Jánosné	3000 Ft	Ravaszh Katalin	1000 Ft	Szekeres Józsefné	1000 Ft
Király Béla	2000 Ft	Szász Zoltán és neje	3000 Ft	Székács Evangélikus Közokt. Int.	5000 Ft
Tóth Sándor István	5000 Ft	Gyömrei Antal	1000 Ft	Éliás Dávid és neje	2000 Ft
Vági András	5000 Ft	Pataki Etelka	1000 Ft	Bánki H. Jolán	1000 Ft
Koszó Pálné	4000 Ft	Pál Tamásné	1000 Ft	Szekeres János	1000 Ft
Nagy Dénesné	1000 Ft	Bencze Géza es neje	15000 Ft	Szabó Józsefné (Szentetornya)	2000 Ft
Kovács Lászlóné	1000 Ft	Jankó Istvánné	1000 Ft	Kátai Mihályné	2000 Ft
Kovács Pálné	500 Ft	Kovács Mariann	1500 Ft	Szalai Judit	1000 Ft
Németh Andrásné	1200 Ft	Tóth Sándorné	2000 Ft	Györgyi Bálintné	2000 Ft
Tarr István és neje	1000 Ft	Csecsei Pálné	2000 Ft	vitéz Vági András	5000 Ft
Gombkötő Pálné	2000 Ft	Németh Istvánné	500 Ft	Dr. Hajdú Mihály (Budapest)	5000 Ft
Poór Györgyné	1000 Ft	Bondár Istvánné	500 Ft	Kovács Tiborné és Tímea	1500 Ft
Zelenka Károly és neje	1500 Ft	Bánkiné Révész Adrienn	5000 Ft	Csákó Gyuláné (Budapest)	10000 Ft
Kiss Ferenc	2000 Ft	Menyhárt Sándor és családja	5000 Ft	Brebovszky Gyula (Budapest)	3000 Ft
Kiss Sándorné	2000 Ft	Móroc Antal (Kardoskút)	5000 Ft	Vajer Tímea	2000 Ft
Jankó Bálint	3000 Ft	Pál Istvánné dr.	2000 Ft	Halupa József	1000 Ft
Adorján Lajos és neje	1000 Ft	Sonkolyos Dezső és neje	2000 Ft	Dr. Misurda Mihályné	1000 Ft
Kovács Ferenc és neje	2000 Ft	Czikora Lajos (Kardoskút)	2000 Ft	Paksi Sándorné	1000 Ft
Ujj Tiborné	2000 Ft	Dénes József és neje	2000 Ft	Név nélkül, de Istennél	
Czikora Emília	3000 Ft	Kovács Lajos és neje	1000 Ft	tudva lévő hat testvértől	9500 Ft

Orosházi
HARANGSZÓ

Kiadó: Orosházi Evangélikus Egyházközség (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.) ·
Felelős kiadó: Ribár János lelkész, esperes és Koszorús Oszkár egyházm. f. ·
Tördelőszerkesztő: Szatmári László · **Nyomtatás:** Pergamen Kft., Orosháza